

Vacenovický zpravodaj

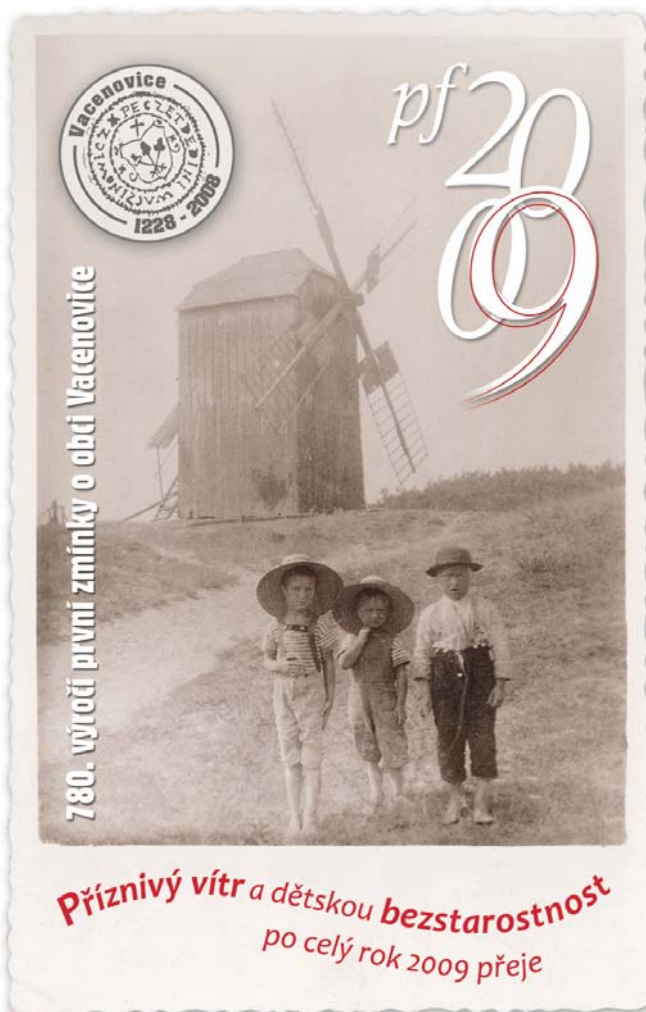
2
0
0
8

Zpravodaj obce Vacenovice

Prosinec 2008

*Vzpomínko z dávných Vánoc, čekání na hlas zvonečku,
na modlitbu, když přišla půlnoc, u vánočního stromečku
jen ještě jednou slyšet zvony mládí
a cítit milou ruku, která hladí.*

*Už je to všechno tak dávno, skořápka s malou svíčkou,
olovo klesne někam ke dnu a sáně se zvonivou rolničkou.*

Obec Vacenovice

Slovo na úvod

Milí spoluobčané,

Vánoce. Jsou opět zde. Blíží se pomalu, ale jistě. Člověk by mnohdy rád pozastavil čas, který je tak neúprosný, kdy má dojem, že běží nějak moc rychle. Blíží se dny, jež bezesporu patří k těm krásnějším v roce, a pro mnohé k těm nejkrásnějším. Dny, které v člověku vyvolávají nejružnější emoce a představy. Dny, které by chtěl mít každý rozumný tvor co nejkrásněji.

Reklamy všeho druhu na nás už delší dobu útočí a vyzývají k tomu, abychom si udělali letos bohaté, bohatší, ty nejbohatší Vánoce. A zde je nutno si položit otázku: „Za jakou cenu?“ Vždyť příští rok to bude opět stejné, i když v jiném kabátu. A zadarmo v dnešní době a společnosti téměř nic není. Přitom v podstatě zde vůbec nejde o to, jakou cenu má můj dar, ale zda jej dávám proto, že si druhého člověka vážím, mám k němu úctu, že jej mám rád takového jaký je, s jeho chybami a slabostmi. Zde je potřebné si zachovat „chladnou hlavu“, vždyť i ten nejdražší dárek na světě nemůže vyvážit dar, který jsme dostali my, lidé, před dvěma tisíci roky od Boha. Kdy Bůh se sklání k člověku a přichází na tento svět, aby zde žil, pracoval, učil a nakonec zemřel potupnou smrtí na kříži. A proč to všechno? Pro lásku Boha k člověku, ke každému člověku bez ohledu postavení, rasy, vyznání či pohlaví. Zamysleme se alespoň na chvíli, jak velká musí být Boží láska, když dala svého jednorozného Syna, aby každý, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Láska je tím největším darem pro člověka. Tu nelze vyvážit žádným, byť sebedražším dárkem, a tu potřebuje každý člověk bez rozdílu.

Do nadcházejících svátečních dnů Vám Všem přeji hodně pevného zdraví, pohody, štěstí a to nejen v tyto dny, ale také v celém novém roce 2009.

Blanka Bábíčková
Starostka obce

Společenská kronika

Děti narozené v r.2008:

*Houpá se ve vánku u růže poupátko,
tak jako u mámy na klíně děťátko.*

Houpy hou, houpy hou.

*Houpá se v jasmínu hnízdečko s holátkem,
tak jako u mámy kolébka s děťátkem.*

Houpy hou, houpy hou.

Datum:

15.1.

30.1.

6.3.

27.3.

1.4.

16.4.

21.5.

28.5.

20.6.

22.6.

3.7.

4.7.

11.7.

29.7.

29.8.

30.10.

19.11.

22.11.

12.12.

Jméno a příjmení:

Tereza Fukanová

Jan Svoboda

Štěpán Novotný

Natálie Rupcová

Zuzana Fridrichová

Josef Leskovan

Patricie Bábíková

Daniel Bolf

Kristýna Kulhavá

Anna Šimečková

Barbora Čopfová

David Andrásek

Lucie Pospíšilová

Alžběta Profotová

Anna Ingrová

Filip Havlík

Barbora Hrubošová

Filip Toman

Petr Novák

Rodiče:

Richard a Martina Fukanovi

Roman a Milada Svobodovi

Pavel Novotný a Romana Chudíčková

Michal a Zuzana Rupcovi

Petr a Marcela Fridrichovi

Jan a Pavla Leskovanovi

Jana a Jiří Bábíkovi

Zbyněk Bolf a Lenka Nedvědová

Marek Kulhavý a Marta Stratilová

Ondřej a Eva Šimečkoví

Josef a Helena Čopfovi

Jiří a Věra Andráskovi

Libor a Petra Pospíšilovi

Zdeněk a Zuzana Profotovi

Martin a Bc. Lucie Ingrovi

Libor a Jana Havlíkovi

Pavel a Michaela Hrubošovi

Stanislav a Barbora Tomanovi

Roman a Eva Novákoví

Vítání do života 3. 5. 2008

Vítání do života 11. 10. 2008

Společenská kronika

SVATBY V R.2008:

Datum: Snoubenci:

Jakub Kordula
Zuzana Kaňová
Ing. Vlastimil Valenta
Bronislava Mírovská
Radim Macháček
Bc.Eva Mikulášková
Radek Holeček
Eliška Nedvědová
Radim Chvátal
Ludmila Ingrová
Jaroslav Hebron
Dana Seďová
Petr Blaha
Mgr.Jaroslava Dudáková
Ing.Alexander Pešák
Ing.Blanka Ždánská
Tomáš Gasnárek
Helena Holubová
David Šťastný
Ivana Mazáková
Miroslav Koutný
DiS.Markéta Klimecká
Milan Řihák
Kateřina Bábičková
Ing.Petr Vala
Ing.Jana Špičáková
Bc.Petr Harca
Bc.Zuzana Váňová
Roman Fridrich
Milena Maďarová
Vladimír Černěnko
Eliška Maďarová

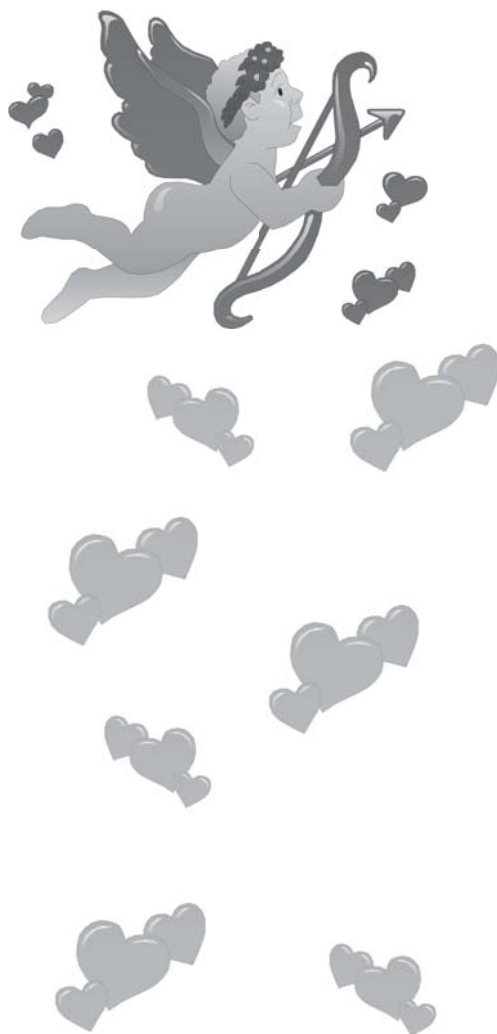
Trv.bydliště:

Ratíškovice
Vacenovice
Ratíškovice
Vacenovice
Vacenovice
Milotice
Vacenovice
Vacenovice
Vacenovice
Vacenovice
Ratíškovice
Vacenovice
Telnice
Vacenovice
Archlebov
Vacenovice
Milotice
Vacenovice
Hodonín
Vacenovice
Vacenovice
Vacenovice
Vacenovice
Kyjov
Vacenovice
Vacenovice
Dolní Lhota
Kyjov
Vacenovice
Jeseník
Vacenovice

Místo sňatku:

Ratíškovice
Strážnice
Milotice
Milotice
Vacenovice
Vacenovice
Vacenovice
Kyjov
Milotice
Milotice
Vacenovice
Vacenovice
Vacenovice
Vacenovice
Vacenovice
Milotice
Milotice

„Já úsměv chci ti vykouzlit na pobledlé tvé líci
a oko tvé chci zapálit, by stalo se ti svící,
chci tobě dary štěstí dát,
jež marně v světě hledáš
radost a pokoj pro duši
jichž nikde jinde nenalézáš.
Nuž raduj se a vesel radostí čistou, pravou,
až potom teprv pochopíš štěstí a lásky
cenu neskonale.“

STATISTIKA

V roce 2008 se ve Vacenovicích:

narodilo	19 dětí
přihlásilo k trvalému pobytu	39 občanů
odhlásilo se z trvalého pobytu	32 občanů
a zemřelo	17 občanů

Stav obyvatel před uzávěrkou zpravodaje činí 2192,
z toho je 1098 mužů a 1094 žen,
průměrný věk muži 37,15 ženy 39,33, celkem 38,24 let.

Společenská kronika

VÝZNAMNÁ OSOBNÍ VÝROČÍ V R.2008

93.narozeniny oslavil:

Pan František Ryba

Vacenovice 367

92.narozeniny oslavila:

Paní Anna Letochová

Vacenovice 437

Paní Bedřicha Koutná

Vacenovice 276

90.narozeniny oslavila:

Paní Josefa Frolcová

Vacenovice 207

80.narozeniny oslavili:

Pan Cyril Křížka

Vacenovice 220

Pan Blažej Ingr

Vacenovice 386

Paní Božena Uherková

Vacenovice 361

Pan Jan Belka

Vacenovice 381

Paní Františka Belková

Vacenovice 577

Paní Marie Chvátalová

Vacenovice 415

Paní Anna Čopfová

Vacenovice 96

Paní Anežka Houšťová

Vacenovice 47

Paní Ludmila Příkazská

Vacenovice 380

Paní Anna Cutáková

Vacenovice 363

Pan Antonín Novák

Vacenovice 98

Zlatou svatbu, tj. 50 let společného života oslavili manželé:

Josef a Anna Zemánkovi

Vacenovice 396

Václav a Ludmila Štastných

Vacenovice 405

Josef a Božena Novotných

Vacenovice 77

Antonín a Marie Kristovi

Vacenovice 419

Jaroslav a Jiřina Grufíkoví

Vacenovice 32

Jaroslav a Marie Jedličkovi

Vacenovice 278

„Je večer již a venku jenom sněží,
sníh s větrem dal se v divý rej
a vzpomínky zas kolem mne tu běží –
ty srdce ztiš se a jen vzpomínej
Ty milko má snad vzpomínáš si také,
a hlavinka tvá klesá snad již v dlaň
a ven, do šera upíráš své zraky
v tu dlouhou, širou, zasněženou pláň.
Však naše duše setkají se spolu,
já přítomností tvou tak šťasten byl,
teď oba v dáli, sníh jen padá dolů
a v duši vzpomínky
z těch krásných mladých chvil.“

Všem oslavencům srdečně blahopřejeme!

Václav a Ludmila Štastných

Antonín a Marie Kristovi

Jaroslav a Jiřina Grufíkoví

Josef a Anna Zemánkovi

Josef a Božena Novotných

ÚMRTÍ V R.2008:

„V okolí kostela hřbitov se zelená,
lípy tam tajemně šeptají.
Dřímá tam věčný sen otec, máti milá,
růže jim na hrobech rozkvétají.
Tam jsem já v podvečer chodíval,
jich chudé hroby jsem zdobíval.
Když na ty hroby vzpomenu,
„Kde domov můj“ si zazpívám.“

Datum:	Jméno a příjmení:	Č.p.	Ve věku:
5.2.	Marie Blahová	416	70
26.2.	Stanislav Ingr	413	75
7.3.	Jana Chvátalová	236	41
16.3.	Jan Vojtíšek	440	71
7.4.	Františka Stašová	121	85
21.4.	Ignác Blahůšek	458	70
7.5.	Josef Hrubý	365	65
10.5.	Zdeněk Lapšanský	389	49
17.5.	Josef Toman	17	87
2.5.	Julius Čertík	78	75
27.6.	Marie Stratilová	431	70
3.7.	Hedvika Macháčková	495	74
21.8.	František Kotásek	522	63
14.9.	Stanislav Korčák	395	54
7.10.	Miroslav Šťastný	346	67
7.11.	František Ondříšek	148	79
30.11.	Rudolf Frolec	683	59

V a c e n o v i c e – 780. výročí první zmínky o obci

Kyjovsko a Ždánsko ve svých obcích

Na našem Slovácku – vlastivědný sborník Kyjovska-Ždánka pro školy a rodiny.

Zpracovalo učitelstvo tohoto okresu Kyjov 1939 Čl. 32 zpracoval učitel František Barabáš

Že nevíte, co je to vacenovský porcelán? – Když nevíte, tak ani neuhodnete! U Vacenovic jsou velké lesy. Celý kraj zásobují dřevem. Chudobní lidé i děti sbírají po lesích oloupanou kůru, šišky, jehličí, ale také štípají na drobné dřevo, svazují slámou v otýpečky a vozí na prodej do Kyjova a Bzence.

Těmto útlým bílým otýpečkám, s nimiž se musí zacházet opatrně, aby se nerozvázaly a nerozpadly, se říká: **vacenovský porcelán**.

Vacenovice jsou pěkná obec – 300 čísel a mají 1380 obyvatel. Jest to nejjižnější obec okresu kyjovského. Ona obec směřuje ze severu k jihu a pak se otáčí na jv. Ulice jsou široké, vroubené řadami ovocných stromů. Z Dolního konce Dědinou do Ratíškovské a Růdnické ulice vede silnice. V bočních ulicích na Jezérkách a ve Špitálce silnice není. Domky jsou pěkné, čisté, vždyť aspoň třikrát do roka je hospodyně oblékají do čistého hávu. Do katastru vacenovského patří dvůr Růdník, jehož majitelem je velkostatkář Dr. D. Seilern v Miloticích a ještě jižně leží „růdnický mlýn“.

Na dráhu měli jsme trochu daleko – přes 5 km do Vlkoše i do Vracova. Někdy jsme šli i do Rohatce. Co je zavedena autobusová doprava

z Vacenovic do Kyjova, jest přístup ke dráze a světu pohodlný. Na poštu jsme chodili do Milotic, v obci jsme měli jen poštovnu. Nejbližší lékař byl v Miloticích.

Ve Vacenovicích jest mnoho chudobného lidu, ale obec jest zámožná. Z katastrálního výměru 1418,20 ha vlastní obec 243 ha. Ornice jest písčité nebo hlinitopísčité a při řádném hnojení a obdělávání, až na místa s čistým pískem, dosti úrodná. Daří se tam všem hospodářským plodinám, hlavní jsou však „réž“ a „arteple“. Jsou skutečně vynikající jakosti, proto hledané. Vinic tam až do poslední doby nebylo, ač trať Vinohrádky svědčí, že tam bývaly. Před pěti roky několik rolníků vinice založilo. Jenže pan Baťa, který na Ratíškovsku dolu-

Fotografie z roku 1932 – odvoz otýpek kravským potahem – u domu č.p. 308 na Jezérkách

je lignit, celou trať Vinohrádky poddoloval, že se vysázené vinice propadávají. Také zelenina se pěstuje se zdarem.

Když se podíváte na mapu, vidíte kolem Vacenovic zakreslených několik jezírek. Dnes už tam nejsou. Také ještě v minulém století rozsáhlá trať směrem k Vlkoši Pastvisko a Židoviny směrem k Vracovu ležely ladem. Pásával se tam dobytek. Lidu však přibývalo, bylo potřeba více chleba. Kyselé pastviny byly zavodněny, zorány, bažiny stlačeny na nejmenší míru, suché písčiny zalesněny. V poslední době část pastviny Stanoviska, bezprostředně na jih od obce, byla zaměřena na novostavby. Zbytek této pastviny byl rozorán. Dvůr Růdník má asi 506 ha, z čehož připadá na

les přes 426 ha. V parcellačním řízení bylo rozparcelováno jen 29,18 ha a obdrželi je 21 uchazeči.

Když se z dálky podíváte na Vacenovice a okolí, vidíte od severu a východu až po obec úplnou rovinu, z níž vystupuje toliko Čertoprđ 202 m vysoký a nedaleký Kopec. V této rovině u Okorálů jest nejnižší bod se 193 m nadmořské výšky. Od silnice do Milotic se půda k jihu zvedá takže přímo za hranicemi na Dubňansku dosahuje 266 m výšky. V jv. lesích jsou dlouhé násypy písku, větrem v době ledové navátého, které místy dosahují výšky 219 m.

Při této nadmořské výšce není ve Vacenovicích nedostatek vody. Jižně za obcí jest jezírko Húštík, které málokdy vysychá, na Dolním konci při cestě do Vracova jest bahnitě Jezero, u Okorálů Bezedňák a Špaling. Dobré pitné vody jest málo, nejlepší je „hornica“ u školy. Tekoucí voda tu téměř není, jen potůček teče z Ratíškovska přes rúdnický les ke mlýnu. Nedaleko Čertoprdu vytéká z drenážního výtoku voda páchnoucí silně sírovodíkem. Odtud jméno tohoto vrchu. Zamíchá-li se usazeninou v jamce, jest zápach přímo odporný. Zdá se, že vodní pramen protéká vrstvami lignitu, od něhož tohoto protivného zápachu voda nabývá. Najdou se však lidé, kteří jí přiřítají léčivou moc a vodu pijí. Naše pokusy, které jsme s pitím této vody podnikli, dopadly špatně...

P o d n e b í m patří Vacenovice k nejteplejším obcím v okrese, mají průměrnou roční teplotu přes + 9 ° C. Děti vacenovské málokterý rok užijí dosyta zimních radostí. Sníh brzy zmizí. Lidé říkají, že jej písek stráví. Zato větry pro otevřenou polohu mají volný přístup ze všech světových stran.

S teplým podnebím a písčitou půdou je úzce spjata k v ě t e n a . Strniště, pokud nejsou hned po žních „podmítnuta“, rychle zarůstají „gucí“. Jest to turan kanadský, sem zavlečený a zdomácnělý. Roste velice rychle a hustě, že se stal obtížným plevelem, neboť ho žádný dobytek nepožirá. V suchých písčích roste protěž lesní a jí podobný smil. Také

koniklec jsme našli. Tu a tam je vidět slanobýl, zbytek to rostlin slanomilných, neboť zde kdysi bývalo moře. Suchopýru jest dosti. Na rašelinitých vlhkých lukách roste několik druhů vstavačů, na příkopech devětsil. Přehojný jest snědek a křivatec. Na rumišťích jest častá řepoň trnitá a na vlhkých místech dvojjubec. Na suchých trávnicích bují jehlice, babí či dívčí hněv zvaná. Ze všeho nejlépe by se dařilo pýru. Tu a tam je viděti zplanělou mátu peprnou. Z léčivých bylin jest hojná šalvěj, kostivál, divizna, plicník, zeměžluč i pelyněk pravý. Z jedovatých tu roste kozí pysk, v Okorálech vraní oko černé, blín, durman, lilek a ocún. Na Bezedňáku kvete i leknín bílý. Jako zvláštnost jest uvést pryskyřník illyrský. Jmelí i ochmet jsou dosti hojné.

O v o c n é s t r o m o v í pěstuje se hojně ve všech družích, hlavně třešně. Nemá však dlouhého trvání. Buď nenacházejí stromy v písčité půdě dostatek potravy, nebo jim škodí spodní voda. Také nedostatek vápna způsobuje, že zvláště peckoviny krní a zanikají. Mnoho stromů zajde v suchém roce suchem, v mokřém mokrem. Zima roku 1929 ovocné stromoví decimovala.

L e s ů mají Vacenovice dosti obecních i soukromých. Vedle nich od severozápadu přes východ až na jich obklopují území vacenovské veliké lesy panství bzeneckého. Většinou jsou to lesy borové, málo smrkové. Z tvrdých dřevin jest tu dub křemelák i zeleňák. Jasanů jest málo, zato v Rúdničku jsou pajasany, po vacenovicku „alemany“. Lípy a akát, bříza, olše, topoly, osyky a vrby se tu hojně vyskytují. V Okorálech na j. okraji lesa roste dřevozec trojtrnný s trny až 2 cm dlouhými.

Vacenovské lesy dávají málo plodin. Něco jahod se urodí a ostružin pro potěšení dětem a pro zlost hajným. Houby se objevují: pečárky, smrže, různé hříby, kozáci, janci, lišky (kuřátka), kozí brady, syrůvky (syrovinky), ryzce, holubinky a na podzim zvláštnost lesů jehličnatých v písčitých půdách – svindurky, chuti výtečné, které lidé nejraději hledají. Z jedovatých hub jest hojná „muchomůrka“.

Lesní dělníci v propachtovaném lese – fotografie ze 30. let

Pro vacenovský chudý lid jsou okolní lesy důležitým pramenem téměř po celý rok a nelze si ani představit, jak by bal živ, kdyby lesů nebylo. Především berou si lidé „pachty“. Určité lesní partie se totiž kácí. Každý dostane část k vykácení – pacht. Odměnou jsou pařezy, někdy i klestí. Pachty se zakučují a nasází se zeměáků. Pak se pachty vysazují borovými sazenicemi, což opět poskytuje výdělek. V zimě, není-li sněhu, ba i v létě lidé, kteří nemají jiné práce, chodí do lesa s dlouhými háky a lámou suché větve, ovšem za určitý poplatek a dělají pak otěpky. Při přerubování (probírce) dostávají rubači v pořadí určitou hromadu podle síly kácených stromů: čtvrtou, pátou, sedmou. Ty se prodají licitací současně s ostatními a připadající částku dostanou rubači. Kácí-li se silné stromy na pražce, mají výdělek i tesaři. Majitelé koňských potahů vyvážejí dřevo na místo určení, když bylo z kůry sloupáno a k aleím sneseno. Staří lidé a ve volný čas i školní děti sbírají oloupanou kůru a šišky pro vlastní potřebu nebo na prodej. Světlejší místa v lesích, paseky rubaniska a cesty dávají travu chudou sice živinami, ale přece vítanou dobytku chudého lidu. Ani na stlaní nesmíme zapomenouti. Mnoho mužů má výdělek v závodě na impregnování dřeva v Rohatci.

Z v í ř e n a jest dosti chudobná. V obecních lesích sem tam nějaká veverice, ježek, zajíc nebo králík. V lesích rúdnických jest i srnčí. Bažantů a koroptví bývá dosti. Jisto však jest, že lovné zvíře ubývá. Jak by také ne? Vacenováci řídí se příslovím „co se nemodlí, zabít“ Proto také než se pán honitby dostane k lovu, má pole čisté. Okaři dávno zajíce vychytali.

V zimě, nepadne-li do rána obleva, běda kuně nebo tchoři. Jistě zaplatí to svou kůžkou. Lišek není. Chřástala jsem za celého svého pobytu vůbec neslyšel, křepelku málo. Ale několik páru mandelíků na pokrajích lesů každoročně hnízdivá. Tu a tam ukáže se datel černý a lelek – „noční laštůvka“. Šedivek a sojek jest hojně, a proto drobného a zpěvavého ptactva je málo viděti. Jdete půl hodiny lesem a ptáčka – zpěvávka neuvidíte a neslyšíte. Ani na poli a lukách není drobného ptactva. Tam je hubí hojný tuhýk šedý „krkoš“ a masojídek.

Hlavní pramen výživy jest zemědělství. Půda dává život všem, neboť i řemeslníci a živnostníci zemědělstvím se zabývají. Ba, abych pravdu řekl, u většiny řemeslníků a živnostníků jest zemědělství hlavním zaměstnáním. Chudší lidé doplňují životní potřeby prací v okolních lesích, v uhelných dolech, v závodě na impregnování dřeva v čokoládce v Rohatci, děvčata pracují na panském v Miloticích a Rúdníčku, muži v cukrovarech, na vahách, mnoho jest nakupovačů a zprostředkovatelů prodeje zemáků i dohazovačů dobytka. Pěstuje se hodně domácích zvířat a drůbeže, hlavně hus. Zemské plodiny se prodávají na trzích ve Bzenci a v Kyjově. Akcionáři dodávají zemáky do svého lihovaru v Miloticích. Mléčné produkty nosí se na trhy do Bzence, Kyjova a Hodonína. Se zeleninou jezdí se do Vracova a do Bzence. Největší množství mléka odeberou mlékárny v Kyjově a ve Vracově.

Před hody prodává se mnoho husích jater, které nakupovačky skupují dům od domu.

Protože písčité půda vyžaduje intenzivnějšího hnojení, jest zapotřebí sdostatek dobytka, hlavně hovězího. Pro nedostatek vápna se jetele valně nedaří a vacenovské louky dávají špatnou, kyselou píci. Projevili proto Vacenovští životní zájem o parcelaci luk, ležících u Moravy a patřících říšskému hraběti Magnisovi. Louky u Moravy jsou hybný nerv vacenovského života. (Ne nadarmo a zadarmo užívali kdysi vacenovští novokřtenci přes 100 let Závodova, Rúbanic a Příčin). 210 uchazečů obdrželo 90 ha luk. Přes to každo-

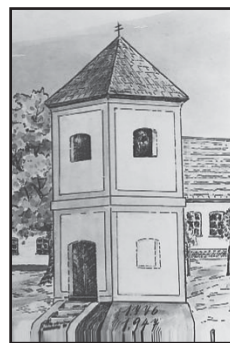
denně zanesou Vacenovští veliké peníze za trávy velkostatku nebo soukromým majitelům v Rohatci a okolních obcích.

Lid vacenovský jest šetrný, strava jeho jest prostá, že na mnohých dětech jsou patrné známky podvýživy. Ale prodá-li třeba jen psa, aldamáš musí být a to široký. Ku konci minulého století býval lid v požadavcích na stravu velice skromný. Káva bývala jen svátečním jídlem, bílé koláče a buchty pekávaly se jen ve výroční svátky. Hovězího masa – s výjimkou svateb – koupilo se velice málo. O telecím ani nemluví. Jídla mastila se skromně. Ječmen se neprodával, ale mlel. Z ječné mouky pekly se „olevance“, vařily šišky, perry, kuličky, šlízky a jiné. V každém domě i tom nejbohatším stával v síni nebo v komoře za dveřmi ruční mlýnek, na němž se obilí šrotovalo pro domácnost i pro dobytek. Jídlo z turkyňové mouky a turkyňová kaše bývaly často na stole. Ke snídani vařily se polévky: zasmažená, chlebová, česneková nebo mléčná. Oběd se ve všední dny nevařival, nebylo-li těžké práce. Hlavní bývala večeře: polévka, moučné jídlo nebo maso. K masu ječné šišky a mléčný křen. Také zeli, zvláště kysané, s pečenými nebo vařenými zemáky tvořilo celé jídlo. Velice často jsou na jídelním lístku ještě dnes přesňáky – patenty, vyválené to placky z bramborového těsta a upečené na sporáku. Z uvařených a protlačených zemáků připravuje se šustka. Ta jest však zízlivá, žádá mnoho omastku. Mnohá jídla byla jen na vyplnění žaludku, ale nevyživná. Proto ta podvýživa, slabá odolnost a náchylnost k nemocem. Nemoci se léčily domácími prostředky. V nakažlivost a přenosnost nemocí se nevěřilo. K lékaři se obvykle nešlo, nebo až bylo pozdě. Zpravidla se užilo, až na čestné výjimky, předem všech možných domácích prostředků, jež kde kdo poradil. Nepomohly-li, teprve byl volán lékař. Nejtěžší nemocí byla tuberkulóza (lunzocht), v jejíž přenosnost ani dnes ještě někteří nevěří, ačkoliv na ni celé rodiny vymřely.

Poměry se však již valně zlepši-

ly. Ke snídani bývá pravidelně káva nebo mléko. Všude se téměř denně vaří oběd. Hlavní potravou jsou však dosud moučníky: koláče, lopaťáky, buchty, béleše, tístka. Dříve se vše peklo doma v peci, dnes u pekaře. Od té doby, co bylo zavedeno ve škole vyučování vaření, jest jídelní lístek modernější, neboť děvčata se naučila připravovat taková jídla, o kterých se jejich babičkám nezdálo. Dnes hospodyňky dovedou na křtiny, úvody, svatby připravit výborně různá masitá jídla i moučníky.

Zámožnější stavějí svá obydlí i hospodářské budovy důkladně z pálených cihel, chudobnější nadělají si nepálených kotovic v bývalé cihelně. Chaloupky z doškových střechami již zmizely docela. Většího průmyslového podniku není, jediný rúdnický mlýn a nevelká výroba cementového zboží. Ani domácího průmyslu není. Tu a tam nějaká výšivka na zakázku.

Takto vypadala „zvonica“ u č.p. 29.

Nemají také Vacenovice žádných památných staveb, soch nebo pomníků. Jakási zvláštní stará budova jest „kumbálek“, nyníjší to obecní kancelář, pod nímž je veliký sklep, táhnoucí se prý kamsi daleko. Ten patrně i s budovou patřival k bývalé panské pálenici.

„Kumbálek“ – bývalý obecní dům vedle školy

Samotná škola byla zřízena ve Vacenovicích roku 1848 z panské hájovny, kterou obec koupila. V roce 1879 byla přestavěna a roku 1899 zvýšena na poschodí. Analfabetů, až na cikány a několik nejstarších lidí, není. Tu a tam výjimka se vyskytne. Válka ukázala na důležitost vzdělání a proto mnoho rodičů chtělo popřátí svým dětem lepšího vzdělání, než jaké skýtá obecná škola, jakého dostalo se jim. I posílali děti na měšťanku do Kyjova a Vracova. Ba ucházeli se vážně o vlastní měšťanku ve Vacenovicích. Nebylo jim hned vyhověno, až celý plán a naděje zkazili dávní rivalové Miločáci, kteří na Vacenovjáky hledí z vysoka. Říkají jim niťáři. /to prý v dřívějších dobách chodívali Vacenovští do světa s konopnými nitěmi. I pudmistr prý zavřel úřední lejstra do truhlice a pustil se do světa/. Ale Vacenovští nezůstanou nic dlužní a oplácejí: „třebas v kapse není nic, jenom když je z Milotic“. – Miločáci považovali za svoje ponížení a pohanu, kdyby své děti měli posílati do školy do Vacenovic a hlásili se o školu též. Přišla krise, škola není tam ani tam. O vyšší vzdělání svých synů vacenovští občané hojně se starali, o čemž svědčí celá řada vynikající inteligence, vyšlé z Vacenovic

Škola, vedle „Kombálek a hospoda z pohledu jižního

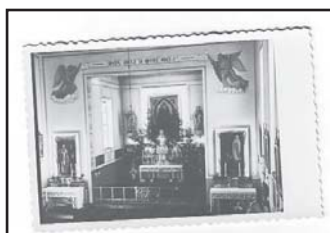

Škola s předzahrádkou z pohledu severního

Válka ubila předválečný společenský život, bývalé zvyky a zábavy. Dnes živoří z nich nepatrné zbytky, soustřeďující se ve dvou hostincích. Kromě politických organizací jest v

obci Národní jednota, sbor hasičský, pojišťovací spolek hovězího dobytka, dobře vedená Reiffeisenka a v poslední době nezbytný SK Vacenovice. Po bývalém životě ani potuchy, zato koncentruje se víc v rodinách.

Třebas jsou Vacenovjáci konservativní a neradi upouštějí od zděděných zvyklostí, přece cesta do kostela do Milotic se křty, úvody, svatbami, pohřby za každého počasí, je mrzela. A protože už dlouho snili o vlastním kostele, faře a hřbitově, postavili nejprve hřbitov nejen proto, aby nemuseli s pohřby do Milotic, ale hlavně, aby nemuseli odváděti přebytky obecního hospodaření do vyrovnávacího fondu. To byl také důvod, proč v roce 1930 postavena byla silnice v hlavní ulici až na konec směrem k Vlkoši i Ratíškovcům. V roce 1931 zahájeno jednání o elektrifikaci obce, kterou provedly J.M.E. v Dubňanech. R. 1932 rozhodlo obecní zastupitelstvo postavit silnici k Růdníčku. Ke stavbě však došlo až v r. 1935, protože nemohla obec opatřit potřebný kapitál. Mezitím se rozhodli občané postavit vlastní kostel a vymoci si vlastní duchovní správu. Kostel i faru postavili bez cizí pomoci, z vlastních dobrovolných darů. Obraz na hlavním oltářem maloval mistr Jano Köhler.

Pohled na vnitřek kostela – ještě s mřížkou a věčným světlem na laně

Válka si vyžádala i z Vacenovic mnohých obětí na životech lidských. Jedni padli, jiní následky útrap válečných trpěli, až dotrpěli. Všech jest 45. Padl i učitel Rudolf Kostecký. Jména jejich jsou vryta v mramorovou desku v milotickém kostele. Dnes jest málo těch, kteří chodí z Vacenovic do kostela v Miloticích. A tak vzpomínka na ně usíná, až usne.

Občané vacenovští byli uvědomě-
lí, neboť v hojném počtu přihlásili se do řad legionářů. První tak uči-

nil nynější plukovník Antonín Ingr, po něm domkař Alois Kučera, tesař František Belka a jeho bratr Vincenc. Ruských legionářů bylo 11, italských 7. Kromě těchto byli i jeden francouzský a 4 italští zahraniční revoluční domobranci. Nepadl z nich žádný, ani po nemoci nezemřel.

V nemocnici v Hodoníně léčil se ze svých poranění vacenovský rodák nadporučík Jan Uhlík. Když přišla do Hodonína zpráva o převratu, utekl a přinesl první zprávu o této dějinné události. Nadšení bylo veliké, hudba, průvod, řeči, zpěvy! –

Výbuch plynu při vrtbě v roce 1929

Jestlipak jste slyšeli o „vacenovské sopce“? 8. prosince 1929 rozlehl se na Pastvisku ohlušující hukot a řev, daleko-široko slyšitelný. Navrtávala se v okolí nafta, přestěhovali se i na Pastvisko, kde v hloubce 8 m narazili na plyn, který vodu v rourách vytlačel. O kousek dál, v hloubce 7 m přišli na mocnější zdroj plynu. Voda v rourách jakoby vřela, brumlala jako v dálce letící aeroplán, roury se otřásaly a chvěly. Ručně nedalo se pracovat, proto postaven byl parní stroj. Sotva týden strojmo vrtali, narazili v hloubce 111 m na ložisko plynu. Nastal výbuch, proud plynu vše, co měl v cestě, rozházel a plyn smíšený s vodou a jemným namodralým pískem s řevem dral se mocným proudem z roury. Houfně přicházeli lidé podívat se na tento zjev, a kteří neznali příčin jeho, říkali, že na Vacenovsku vybuchla sopka. Celých 10 dní plyn unikal, až se podařilo ho uzavřít. Nanometr nezměněně ukazuje 9 atm. Při dalších vrtbách narazili na ložisko plynu a tlaku přes 30 atm. Plyn jest čistý methan, utvořila se společnost „Methan“, která položila potrubí na nádraží do Vlkoše do čistící stanice, z níž kompresuje

se do plynových vozů. Plynem tímto osvětlují se na drahách osobní vozy.

Byli jste na Slováckém roku v Kyjově? Viděli jste tu krásu, pestrost a přece soulad a něhu barev? Jaká to byla pastva očím, zvláště cizinců! Mnohé kroje z celého Slovácka honosily se tu svými zvláštnostmi, ale kroj kyjovský vynikl barevnou pestrostí a přece lahodností nade všechny. Tu jasná modř snoubí se s ohněm granátů, tu smaragdová zeleň přimyká se k záři rubínů, tu zase zlato topasů září na alabastrové běli. Skupiny šohajů, dívek, mladých ženáčů a ženiček, odvedenců, toť pestrobarevná kytice květů Slovácka a obcí Mistrína, Svatobořic, Milotic a Vacenovic. Kdo chce dnes tuto krásu vidět, musí do Milotic a Vacenovic. Tam ještě najdete úplně neporušený městskými prvky kyjovský kroj v nejzachovalejší formě, nádherný kroj ženský, uvidíte vysoké boty vrapovačky, najdete o výročních svátcích a svatbách zachovalý kroj mužský, najdete u starších i bílé kožúšky, lemované černým beránkem, najdete i halen s červeně obroubeným cimbálem, ba uviděli byste skalické boty, jojky. Při vši konzervativnosti neodolávají ani vacenovská děvčata baťovským lakovkám a florovým punčoškám, ale kroj a čistotu jeho neopouštějí. Vrozený smysl a náklonnost ke kreslení, vyšívání a barvám, které se projevuje již u malých děvčátek, s láskou a porozuměním rozvíjela ve škole učitelka sl. Pekaříková a nyní M. Schiessclová, jimž patří dík, že výšivky barevné i bílé zůstávají slohově neporušeny,

a doufejme, že ještě dlouho neporušeny zůstanou. Kroj sám popisovati nebudu, ten se musí vidět. Kdo by přece se oň zajímal, může si přečíst z III. dílu stať o kroji kyjovském.

Na konec něco z historie Vacenovic, pokud jsem mohl zjistiti. Kdy poprvé území Vacenovic člověkem bylo osídleno, zjistiti nelze. Ale z nálezů hrubě opracovaných primitivních nožů a pazourků, možno usuzovati, že již ve starší době kamenné lidé zde žili, nebo že aspoň územím tímto procházeli. Bronzy nebyly nalezeny žádné, zato jakési hrnce a nádoby hliněné, snad popelnice.

Za svého mládí jsem slýchal, že prý za Vracovem k Vlkoši se rozkládalo Červené Město. Archivář Vinc. Brandl píše tak o Svatobořicích. Ale i ve Vacenovicích dosud se udržuje pověst, že tu Červené Město bývalo a sahalo prý až za Svatobořice a Mistrín.

Podle výtahu ze zemského archivu připomínají se Vacenovice historicky za krále Přemysla Otakara I. V době jeho vlády r. 1228 patřily Vacenovice opatství velehradskému, jemuž náležely ještě r. 1250. Roku 1360 byl pánem obce jakýsi Ondřej Weise z Lomu, majitelé se střídali, už r. 1560 Vacenovice ujali pána ze Žerotína, známí ochránci českých bratří. Klvaňa uvádí, že Dětrich ze Žerotína propůjčil novokřtěncům čili habánům z Vacenovic, kteří okolo r. 1506 měli ve Vacenovicích hlavní své sídlo, k vykácení les v Dolním závodě, nynějším Závidově, kterého užívali tito od panství strážnického ještě r.

1612. Přítomnost habánů dokazuje ve vracovském lese Habáňský kopec nedaleko hranic vacenovských ležící, kde prý se habáni za svého pronásledování, jak jsem zamlada slýchal, scházivali k pobožnostem. Ve svazku s panstvím bzeneckým setrvaly Vacenovice až do r. 1667, kdy je i s dvorem Růdníkem vykoupil pan Jan Serényi, pán na Miloticích a spojil je s Miloticemi.

Vacenovice nesmírně trpěly s celým okolím vpády Maďarů. Posměšná píseň: „hopsa, Matyáš, s turkyniska boty máš, sochořem sa podpasuješ a měchem sa podpíráš“ jest ve Vacenovicích dosud známa. Za válek kuruckých nebylo jinak. R. 1705 Kurucové u Vacenovic poraženi. R. 1706 obléhali milotskou tvrz, ale tehdejší správce Zelenka ji uhájil. Našlo se u Vacenovic a dosud nachází mnoho úlomků různých zbraní, šavlí, oštěpů, šípy, ostruhy, udidla, vše z kuruckých válek. 21. srpna 1705 Kurucové Vacenovic úplně vypálili.

Bylo již řečeno, že pan Kašpar Pruskovský z Pruskova koupil Vacenovice s tvrzí. Stávala asi při ústí milotské silnice do Vacenovic od severu. Protože východně od obce jest trať „Díly za pivovarem“, byl patrně ve Vacenovicích pivovar, a to na čísle 43 – 46. Kdo pivovar postavil a kdy zanikl, zjistiti jsem nemohl. Rod hrabat Serényiů byl majitelem panství milotského až do r. 1810, kdy přešlo do rodu panů Hardeků, od kteréž doby mají Vacenovice stejný osud z Miloticemi.

Z vacenovické kroniky

NEVZPOMENUTÁ v ý r o č í

V červnu 2008 vyšel v Katolickém týdeníku článek podepsaný Vitem Blahou z Vracova. Šlo o úryvek z jeho publikace, kterou vydal v tomto roce vlastním nákladem. Pod názvem Smutné výročí připomíná předčasnou smrt P. A. Tkadlečka.

Autor píše:

„V pátek 11. července 2008 uplynulo šedesát let od chvíle, kdy ve Vacenovicích nečekaně zemřel kněz

Alois Tkadleček, ve věku 51 let.“ V. Blaha pokračuje citací nejmenovaného pamětníka.

„Na Květnou neděli 21. března 1948 je vyhlášena národní směna – z místa stavby pomníku padlým se traktorem odvážela hlína. V den voleb nepřišel týdeník Rozsévač, z kazatelny P. Tkadleček oznámil, že poslední katolický časopis je zastaven. Nato se zvedli přítomní členové strany

komunistické a sociální demokracie a odešli z kostela. P. Tkadleček odmítl sloužit mši svatou u nově postaveného pomníku padlým – z důvodu, že na úpravě prostranství a odvozu hlíny se pracovalo v neděli, hlína je proto znesvěcena. Mši svatou sloužil v kostele.

P. Tkadleček byl také požádán, aby měl přednášku pro agitaci Národní fronty, to odepřel s tím, že kněží se

nemají ve volbách účastnit agitace.

O několik měsíců později, v červenci, byl P. Tkadleček nalezen mrtev, na dvoře ve spodním prádle, obličejem k zemi a bosý.

Mezi lidmi se okamžitě rozšířily řeči o promyšlené vraždě. Bylo jim ale zároveň vyhrožováno – pokud budou mluvit o násilné smrti P. Aloise, budou pohnáni k odpovědnosti. Policie jeho smrt nikdy nevyšetřovala.“

Zveřejnění smutného výročí v celorepublikovém týdeníku musí vyvolávat největší ohlasy především v naší obci. Žije u nás ještě hodně pamětníků života otce Tkadlečka, kteří by mohli tento úryvek doplnit nebo opravit.

Vít Blaha (pracovník rádia Proglas) začal v roce 2006 z vlastního podnětu pátrat po příčině smrti našeho prvního duch. správce. A to především proto, že se mu dostal do rukou věstník „Zprávy z farností děkanátu bzenecko-kyjovského“ z roku 1948, ve kterém byla zpráva o náhlé smrti P. A. Tkadlečka.

V. Blaha shromažďoval téměř rok informace o událostech starých 60 let. Jezdil po místech, kde se pohyboval otec Tkadleček a nejvíce fotografií, dokumentů a zpráv získal od neteří a synovců našeho duch. správce. (Měl čtyři bratry a sestru). Oslovil také asi 30 lidí ve Vacenovicích (pro něj nejdůležitější pamětník zemřel loni v prosinci), Miloticích, Vracově, Brně. Navštívil Okresní archiv, Zemský archiv v Brně a neopomněl ani bádání ve farních, školních i rodinných kronikách.

Ale chybí mu to nejdůležitější: svědectví očitého svědka smrti P. Tkadlečka.

V. Blaha ve své publikaci píše: „Samotný pohřeb byl manifestací, bylo na něm hodně kněží, bohoslovců, místních farníků, lidí ze sousedních obcí, ale na druhé straně i hodně esenbáků, tajných příslušníků bezpečnosti a bylo cítit velké napětí.“

Autor se pokoušel vytvořit obraz o životě kněze žijícího v politicky velmi vypjaté době. Poskytnutá svědectví z roku 1948 byla silně citově podbarvená. Je škoda, že se nám nedostává informací z obou zúčastněných stran.

Závěr autora publikace je takový:

„ad.1 P. A. Tkadlečka skutečně ranila mrtvice,

ad.2 pokud to byla násilná smrt, dovedli si to místní komunisté zařídit, aby se to nevyšetřovalo.“

Pisatel se nechce „pouštět“ do spekulací, protože historie nezná slovo k d y b y. Nejmenuje viníky, nevolá nikoho k zodpovědnosti.

Na obraze milovaného kněze se „vyšetřováním“ nic nezmění. U pěkně upraveného hrobu otce Tkadlečka se pořád modlí vacenovičtí farníci a to je přesvědčivý důkaz toho, že vzpomínka na něho přetrvává.

Uvedený úryvek v Katolickém týdeníku evokuje další vzpomínky na velmi důležité události v životě obce.

9. května 1948 se uskutečnilo předání pomníku padlých ve Vacenovicích. A to za velké účasti místních občanů. Žulový památník byl postaven nákladem 38 tisíc korun, z toho 28 tisíc korun věnovali občané sami.

Už samotný fakt, že pomník vzniká především z darů občanů, vyvolává obdiv. Dostává se nám tak příkladu opravdové úcty k obětem války. Pravdou je, že před 60 lety žili ještě občané, kteří nesli bezprostřední následky válek - především I.světové končící rokem 1918. „Na vlastní kůži“ mohli zažít smrt otců, manželů, bratrů, kamarádů, příbuzných. Ženy se staly pozůstalými matkami, vdovami, sestrami nebo neopětovanými láskami padlých vojáků.

I když se dnešní mladá generace stále více časově vzdaluje válečným událostem, přesto má pořád možnost seznámit se s lidskými osudy vojáků přímo ve své rodině. Posílí si „své kořeny“ a upevní si paměť na své předky. Do dnešních dnů se v mnoha rodinách ochraňují fotografie vojáků, jejich postkarty či dopisy posílané z fronty. Podávají nám svědectví o konkrétním utrpení a strádání. Potvrzují fakt, že válka po sobě opravdu zanechávala oheň, zkázu, utrpení a smrt.

Z Vacenovic odešlo do I. světové války téměř 200 mužů, z nichž se 47 nevrátilo. Z toho u dvou vytesaných jmen (Tetur Emanuel a Řihák Petr) není na pomníku uvedeno datum narození ani úmrtí. (Nezvěstní?!).

Vacenovičtí vojáci složili své životy na všech evropských bojištích, 24 vacenovských mužů bojovalo v legiích.

Již v prvním válečném roce 1914 padli tři muži a jako první Jan Křížka ve věku 52 let. V roce 1915 bylo zabito deset mužů, o rok později dokonce 14. V roce 1917 bylo pohřbeno ve společných hrobech devět vacenovických mužů a v posledním roce války našlo na frontě smrt sedm mužů. V roce 1919 se ještě nevrátili domů dva vojáci. A někteří umírali doma na následky válečných zranění, takže jejich hroby jsou nám známé.

Každá zpráva o smrti byla bolestná. Ale jak přijímali úmrtní oznámení matky těchto osmnáctiletých synů, si lze jen těžko představit!?

Doubrava Jan, Hanák Antonín, Malík Josef, Krist Emanuel, Bezucha Jan.

Čteme-li si jména padlých, vidíme, že většina rodových jmen ve Vacenovicích ještě žije. Takže mnozí držitelé současných příjmení mohou být hrdi na ty „své“ padlé, kteří byli vystaveni velké životní zkoušce. Na bojišti museli prokazovat odvahu, houževnatost, spolehlivost, neústupnost, solidaritu. Ale právě s takovými vlastnostmi odcházeli na frontu již z Vacenovic, protože šlo o chlapce a muže, kteří už uměli „bojovat“ s prací na vacenovském poli. Je totiž známo, že bojová morálka vojáků z venkova byla hodnocena výše než u mužů z městských a průmyslových regionů.

Díváme-li se na zažloutlé fotografie padlých, vidíme nejenom oběti války, ale také vyzrálé osobnosti, které nás naplňují obdivem a úctou.

Marie Šimečková, kronikářka

ROK 2008 - 160 LET OD ZRUŠENÍ ROBOTY

Letošní rok bohatý na různá výročí zahrnuje ještě jedno, na které by se nemělo zapomenout. Je to výročí, které podstatným způsobem ovlivnilo další život jak naší obce, tak i jeho tehdejších obyvatel.

Je to výročí zrušení roboty, která se u nás zavedla v 15. stol. podle německého vzoru. Od počátku se její pracovní povinnosti postupně zvyšovaly až do doby pobělohorské, kdy počet robotních dní dosahoval až kolem 150 dní v roce. Pracovní doba byla od slunka do slunka, tj. 12-15 hodin denně. Později vlivem řady selských povstání a zásahů panovníků byla zmírněna na 10 hodin, při robotě s potahem s polední přestávkou 2 hodiny. Pokud však běželo o robotu ruční, zůstávala původní doba, poněvadž člověk může vydržet při ruční robotě víc než dobytek!

O největší zmírnění roboty a nevolnictví se snažil císař a král český Josef II. (1780-1790) který dne 1.11.1781 vydal patent o zrušení nevolnictví v Čechách, na Moravě i ve Slezsku. Poddaný se tak stal osobně svobodným a mohl se stěhovat, uzavírat sňatky, učit se a vzdělávat bez povolení vrchnosti. Robotu zůstala pouze v podobě daně za propůjčení půdy. Osobní postavení poddaných se tak zlepšilo. Jeho snaha o úplné zrušení roboty se pro odpor zemských stavů nezdařila a na zrušení roboty se muselo čekat dalších 67 let.

Robotu byla zrušena 1. července 1848 Moravským zemským sněmem a 7. září 1848 schválila říšská rada ve Vídni zákon o zrušení veškerého poddanství.

Jaký byl další vývoj pro tehdejší poddané? Poněvadž robotu a ostatní povinnosti poddaných vůči vrchnosti byly zrušeny nikoli bez náhrady, ale cestou výkupu, což mnohé sedláky uvádělo na dlouhou dobu do dluhů. Bezplatně bylo zrušeno: práva a povinnosti plynoucí z poddanského svazku k vrchnosti, robotu podruhů a domkářů s velikostí polí do 3 měřic, vedení soudní a politické správy, vybírání kontribuce. U zámožnějších byla prominuta náhrada těm, kdož

předtím nerobotovali více než 3 dny do roka. Ostatní břemena byla zrušena buď za "slušnou náhradu" (billige Entschädigung) nebo vykoupěna (Ablösung).

Vykoupěny byly naturální dávky, které odváděli poddaní podle desátkového práva hlavně kostelům, farám a školám a dávky z emfiteutických smluv. Za náhradu byly zrušeny všechny urbairální povinnosti, naturální platy a dávky, roboty, peněžní platy, platy z aboličních a reluičních smluv a desátky všeho druhu.

Hodnota jednotlivých povinností a práv byla určena někdy podle místních, jindy podle katastrálních cen, přičemž se vždy odpočítaly protislužby. Roboty byly obvykle hodnoceny třetinou námezdní práce, laudemia a podle třicetiletého plnění.

Z takto zjištěných obnosů byla odečtena třetina na daně, které předtím z těchto příjmů odváděly vrchnosti a na nedobytné pohledávky. Zbylé dvě třetiny při náhradním řízení na polovic země a povinník; při výkupu z roboty je hradil povinník sám.

Jak to bylo ve Vacenovicích po zrušení roboty?

(Vojtěch Holcman – sborník sjezdu rodáků a přátel Vacenovic 20.-21.8.1966)

Veliká úleva nastala, když byla v roce 1948 zrušena robotu. Zprávu

o této události přinesl do Vacenovic 8. září navečer panský dráb, když se vracel z dolního konce od pudmistra a zastavil se v hospodě vypít si „sklíněčku gořalky“ protože byl „ušlý“. K udání vypovídá:

„Když jsem vyšel z hospody ven, zastavili tam vacenovští sedláci, co jeli z roboty, z oračky. Začali na mě pokřikovat: komu budeš včil sloužit, ty panský cháme, dyť robotu načisto pomínula!! – Když jsem jich skříkl, vrhli se na mě a mladý Francek Měchura volá: „Na osla s ním, dáme mu aj pětadvacet!! „Vytáhli z obecního kumbálku trdlicu, potáhli mě naňu a šlahali mě bičama.“

Nakonec dráb uvádí, že se mu všichni posmívali, krvavých ran po hubě mu udělali, až za pomoci hospodského se mu podařilo utéci.

Obvyklé spisy výsledků o tomto v zámeckém archivu v Miloticích chybí, chybí i rozsudek, takže je možné, že tento odvážný delikt Vacenovjáků v první den nabyté svobody zůstal asi nepotrestán.

Pro obyvatele Vacenovic, které tehdy všechny živila práce na poli, mělo zrušení roboty velký význam. Rolníci počali intensivněji hospodařit, domkáři a bezzemci už přece nemuseli chodit pracovat zadarmo na panské. Jejich práce byla nyní odměňována, i když velmi slabě, nebo pracovali za stravu.

Listina o vyprosštění

Jana Ingra, syna, magitele rozdělených půlánů NO 29 b.

strana 2

III

VII

Názew
na

Cena povinností
ve stříbře

rok vypadagicich
povinnosti

zl. kr.

plat za slipky (slepice)

9

?

?

Jánska robotu

dny 6 ½

30

Getá (jetá)robotu s 2 koňmi

dny 78

18

12

Celkem

19,

5

Události 2008

Získané dotace v roce 2008

1. Knihovna – poskytovatelem dotace ve výši 43.000,- Kč je Město Hodonín, celkové náklady obecní knihovny jsou 185.000,- Kč.
2. Soutěž mažoretek – již 4. ročník Soutěže mažoretek o putovní pohár starostky obce“ byl podpořen z rozpočtu Jihomoravského kraje 50-ti% dotací ve výši 20.000,- Kč.
3. Dřínovec – na výstavbu technické infrastruktury (TI) ve stavebním obvodu „Dřínovec“ jsme ve II. kole získali dotaci z Ministerstva pro místní rozvoj ve výši 550.000,- Kč, tj. 50 tis/byt. Předpokládané celkové náklady díla, které již bylo započato a bude dokončeno v polovině příštího roku, jsou 2.120.000,- Kč. TI je budována pro 11 rodinných domů, 4 stavební pozemky již mají svého vlastníka, zbývajících 7 bude přiděleno v průběhu roku 2009.
4. Hospodaření v lesích – z rozpočtu Jihomoravského kraje jsme získali částku 21.660,- Kč
5. Herní prvky – ve II. kole nám JMK přidělil dotaci na nákup herních prvků pro děti v maximální možné výši, tj. 200.000,- Kč. Herní prvky budou instalovány v průběhu I. pololetí 2009. Vhodná místa pro umístění určí zastupitelstvo obce
6. Volby – ve dnech 17. – 18. října 2008 se konaly volby do krajských zastupitelstev. Finančně je tato akce zajišťována z rozpočtu JMK částkou 40.000,- Kč.

Přehled podaných žádostí

1. Soutěž mažoretky 2009 – žádost podána na JMK ve výši 29.000,- Kč, tj. 50-ti % dotace
2. Fleret – žádost podána na JMK ve výši 38.000,- Kč, tj. 50-ti % dotace
3. 130. výročí ZŠ – žádost podána na JMK ve výši 144.000,- Kč, tj. 50-ti% dotace
4. Sběrný dvůr odpadů (SDO) – žádost podána na Státní fond životního prostředí (SFŽP). Celkové náklady 14. 799. 658,- Kč, výše dotace 90%, tj. 13. 319. 692,- Kč.
5. Lesní cesta Rúdník – žádost podána na Státní zemědělský intervenční fond (SZIF). Celkové náklady 2. 624. 817,- Kč, výše dotace 90%, tj. 2. 362. 335,- Kč.
6. Lesní technika – žádost podána na SZIF ve výši 800.000,- Kč.
7. Hřiště za OÚ – žádost na opravu povrchu stávajícího hřiště za OÚ byla podána na JMK, výše dotace max. 200.000,- Kč.
8. Tenisové kurty – na výstavbu tenisových kurtů ve stávajícím areálu sportovního stadionu zažádala Obec Vacenovice na evropský fond regionálního rozvoje. Z celkových nákladů 5. 354. 860,- Kč můžeme získat až 90-ti% dotaci, tj. 3. 912. 568,- Kč

9. Víceúčelové hřiště - na výstavbu víceúčelového hřiště v areálu sportovního stadionu požádala Obec Vacenovice v rámci přeshraniční spolupráce se Slovenskem. Z celkových nákladů 7. 291.798,- Kč můžeme získat až 85-ti% dotaci, tj. 6. 198. 028,- Kč.

Kulturní akce 2008

1. **1. února** – I. obecní ples
2. **22. června** – Soutěž mažoretek o putovní trofej starostky obce
3. **27.6. – 3. 7.** – letní kino
4. **6. září** – „Pojďme hrát a zpívat“
5. **30. listopadu** – oslavy 780. výročí I. zmínky o obci Vaceňovice
6. **14. prosince** – vánoční koncert sourozenci Baťkovi
7. **31. prosince** – silvestrovský pochod za prasátkem – tentokrát do Skoronic

Pojďme hrát a zpívat - mažoretky

Kulturní akce 2009

1. Obecní ples – sobota 31. ledna 2009 (DJ L. Ptáček)
2. Soutěž mažoretek – červen 2009
3. Výročí založení ZŠ Vacenovice – červen 2009
4. Letní kino – červenec 2009
5. Koncert skupiny Fleret – sobota 5. září 2009
6. Vánoční koncert

Co plánujeme?

1. průběžné opravy MŠ – výměna oken, dveří, rekonstrukce střechy, topení, elektroinstalace atd.
2. oprava cesty na Vinohrádky
3. elektroinstalace ZŠ
4. rekonstrukce „habánského sklepa“
5. přístavba obecního muzea
6. parkoviště u hřbitova
7. autobusové zastávky
8. průběžné opravy místních komunikací
9. akce, na které je podáno 9 žádostí o dotace

Oslavy 780. výročí I. zmínky o obci Vacenovice

V neděli 30. listopadu 2008 jsme si ve Vacenovicích společně připomněli 780. výročí první zmínky o obci. Více jak 500 účastníků si prohlédlo výstavu historických fotografií, dokumentů a předmětů ze života obce. Součástí výstavy byla i přehlídka výrobků místních žen a mužů - kroje, háčkové a vyšívane ubrusy a dečky, řezbářské výrobky a jiné. Slovácký soubor Omladina předvedl pásmo lidových tanců z

Vacenovic s komentářem. Promítal se dokument z nálezů habánské pece ve Vacenovicích. Návštěvníci měli možnost nahlédnout do obecních kronik i do zápisů místních písmáků. Do oslav se zapojily i děti, které s lampiony a lucerničkami prošly obcí. U pomníku padlých vacenovičtí uctili památku těch, kteří padli v I. a II. světové válce. U rozsvíceného vánočního stromu pak Mužský sbor Od lip zazpíval několik

adventních písní. Ohňostroj rozzářil oči nejen dětem. Pro všechny byl připraven guláš, štrůdl, svařák a čaj. Do pozdních večerních hodin vyhrávala Vacenovská cimbálová muzika v habánském sklepě, kde český zahrádkářský svaz připravil ochutnávku vzorků vín. Poděkování patří všem, kteří se zapojili do příprav i těm, kteří ochotně zapůjčili vystavované exponáty.

Zastupitelstvo obce

V letošním roce se konalo **pět veřejných zasedání ZO** a dalších 12 poradních schůzek ZO.

Ráda bych poděkovala nejen členům zastupitelstva obce za jejich práci a poznatky, ale taky občanům, kteří se **zapojují do dění v obci** tím, že navštěvují veřejná zasedání ZO nebo upozorňují na různé nedostatky, poruchy kabelové televize, veřejného osvětlení, černé skládky a jiné.

Rozšíření IDS JMK na Hodonínsko Vacenovice

Od 14. prosince 2008 bude Integrovaný dopravní systém Jihomoravského kraje (dále jen IDS JMK) rozšířen do dalších 124 obcí na Hodonínsko a Břeclavsko. Od tohoto dne budete moci i vy stejně jako už téměř 1 030 000 obyvatel Jihomoravského kraje využívat systematicky budovanou a vzájemně provázanou síť autobusových a vlakových spojů včetně městských doprav v Brně, Blansku, Ada-

mově, Hodoníně, Kyjově, Mikulově a Vyškově.

Proti dosavadnímu způsobu zajištění dopravní obslužnosti nabízí IDS JMK především zjednodušení tarifu. Cestující má možnost cestovat s jedinou jízdenkou vlakem, autobusem i městskou dopravou v Brně bez dalšího placení. Pravidelní cestující získají možnost pořídit si měsíční, čtvrtletní nebo roční předplatní jízdenky, které

jsou přibližně o čtvrtinu levnější než jednorázové jízdenky.

Na webových stránkách www.ids-jmk.cz jsou uvedeny plánky, informace a především jízdní řády všech linek. Pokud se potřebujete na něco zeptat, můžete využít i jednotný informační telefon 5 4317 4317. Své připomínky a dotazy můžete psát na email: info@kordis-jmk.cz nebo na adresu KORDIS JMK, Nové sady 30, 602 00 Brno.

Slevy

Slevy pro děti do 15 let

Děti do 15 let mohou cestovat na zlevněné jednorázové jízdenky. Pokud je jim méně než 10 let, nemusí se prokazovat žádným průkazem. Pokud jsou starší, musí se při nákupu zlevněné jízdenky prokázat jakýmkoliv oficiálním průkazem, kde je uvedeno jejich datum narození nebo rodné číslo a nalepena jejich fotografie. Tento průkaz může být např. průkazka IDS JMK, žákovský průkaz, průkaz sportovního klubu, průkazka do školní jídelny apod.

Slevy pro studenty

Studenti od 15 let do 26 let, kteří studují v řádném studiu na střední nebo vysoké škole a dojíždějí do školy z místa svého trvalého bydliště nebo internátu mají nárok na zlevněné měsíční a čtvrtletní jízdenky IDS JMK určené pro studenty a na univerzální žákovské jízdenky základní.

Slevy pro seniory nad 70 let a pro doprovod dítěte do 3 let

Plně invalidní a starobní důchodci od 70 let si mohou pořídit bezplatnou předplatní jízdenku, která je opravňuje k bezplatnému cestování v určených zónách.

Doprovod dětí do 3 let si může vyřídit bezplatnou předplatní jízdenku, která je opravňuje k bezplatnému cestování v určených zónách.

Slevy pro ZTP

Při cestování vlakem mohou držitelé průkazů ZTP a ZTP/P využívat dva druhy tarifu:

1) tarif ČD – v rámci tohoto tarifu si kupují zlevněné jízdenky ČD pro

držitele průkazů ZTP a ZTP/P. Tyto jízdenky nemohou dále použít při případném přestupu na regionální autobusy

2) tarif IDS JMK – po předložení průkazky ZTP a ZTP/P si mohou v předprodeji zakoupit zlevněnou jednorázovou jízdenku, která je přestupní a mohou s ní tedy dále přestoupit na regionální autobusy. Pozor – tyto jízdenky IDS JMK je nutno před nástupem do vlaku označit.

Průvodci držitele průkazu ZTP/P mají vždy nárok na bezplatnou přepravu.

Spojení Kyjov – Hodonín bude zajišťovat autobusová linka č. 664.

Dalším významným přestupným uzlem bude Bzenec. Zde bude možnost přestoupit mezi vlakovými linkami R6 a S6 Brno – Bučovice – Kyjov – Veselí nad Moravou, autobusovou linkou 665 Kyjov – Bzenec – Strážnice a autobusovými linkami 912 od Hodonína a linkou 934 obsluhující Zdravice, Syrovín, Těmice, Bzenec a pokračující dále k železniční stanici v Moravském Písku a do Veselí nad Moravou.

JEZDÍTE DENNĚ

Pokud využíváte nebo začnete využívat služeb IDS JMK ke svým každodenním cestám do zaměstnání, pak je pro vás jednoznačně nejlepší pořídit si předplatní jízdenku. Cestování s ní vás vyjde až o 25% levněji, než kdybyste si každý den kupovali jízdenku.

JEZDÍTE PRAVIDELNĚ

Pokud jezdíte pravidelně, ale méně často než každý pracovní den, je pro vás nejvýhodnější používat univerzální jízdenku. Ušetříte tak více než 10%

ceny jízdného.

JEZDÍTE ŽŘÍDKA

Pokud jezdíte veřejnou dopravou jen výjimečně, pak využijete jednorázové jízdenky. Tyto jízdenky lze zakoupit přímo u řidiče autobusu s číslem linky vyšším než 100 nebo na nádražích českých drah. V Brně je lze zakoupit i v jízdenkových automatech. Můžou se prodávat i v novinových stáncích v prodejnách dopravců.

DĚTI A STUDENTI

IDS JMK samozřejmě počítá i se slevami pro děti do 15 let a pro studenty od 15 do 26 let. Pro tyto cestující jsou připraveny především předplatní jízdenky, které platí nejenom ve školním roce, ale i o prázdninách. Aby si je mohli zakoupit, potřebují mít především „žákovský průkaz“. Při spuštění IDS JMK jim bude stačit průkaz, který již mají. Od dalšího školního roku si děti nechají stávající průkaz prodloužit a studenti si stejně jako dosud musí vyřídit průkaz nový. Se žákovským průkazem, fotografií a průkazem totožnosti zajdou na nejbližší železniční stanici, poštu nebo na autobusové nádraží a pořídí si předplatní jízdenku IDS JMK. Žákovský průkaz potřebují pouze pro první vydání jízdenky v daném školním roce. Při dalším kupování kupónů už jej nemusí předkládat. Pokud děti nebo studenti jezdí do školy jenom dvakrát týdně, mohou využít univerzální žákovskou jízdenku, která jim umožňuje cestovat za zvýhodněné jednorázové jízdné. Tuto jízdenku zakoupí na nádražích a u autobusových dopravců.

TŘI RADY K ÚSPĚŠNÉ KOUPI JÍZDENKY

1. Před tím, než se rozhodnete koupit jízdenku, si na plánu regionálních linek IDS JMK nejprve zjistěte, přes kolik zón a kterými zónami pojedete. Pokud chcete jet autobusem a jenom na velmi krátkou vzdálenost, ověřte si v jízdním řádu, jestli náhodou nemůžete využít úsekovou jízdenku nebo jízdenku na 10 minut

2. Pokud si chcete koupit jednorázovou jízdenku – uvidíte její cenu v ceníku vlevo. Jízdenku vám prodá přímo řidič regionálního autobusu nebo ji koupíte na vlakovém nebo autobusovém nádraží.

3. Pokud chcete koupit předplatní jízdenku a potřebujete ji pro obě brněnské zóny 100 i 101, pak se dívejte na tabulku vpravo v horní části. Pokud do Brna nejezdíte nebo vám stačí pouze jedna z brněnských zón, dívejte se na tabulku vpravo dole. Pokud potřebujete předplatní jízdenku pouze pro jednu zónu, kupte si dvojtónovou a druhou zónu zvolte libovolně podle toho, kterým směrem jezdíte častěji.

ODPADOVÉ HOSPODÁŘSTVÍ

PROČ TŘÍDIT ODPAD?

Každý z nás vyhodí za rok asi 150 – 200 kg odpadů. Pokud však odpady už doma třídíte a dáváte je do barevných kontejnerů nebo pytlů, umožníte tak recyklaci více než třetiny tohoto množství. Za rok tak můžete vytrídít až 30 kg papíru, 25 kg plastů a 15 kg skla. Pokud budete jednotlivé druhy odpadů správně třídít, umožníte tak jejich další zpracování. Odpady, které vytrídíte, odveze svozové auto na dotřídovací linku. Odtud putují do zpracovatelských firem, kde z odpadů vznikají nové výrobky – tento proces se nazývá recyklace odpadu.

JAK TŘÍDIT ODPAD?

Odpady bychom měli třídít přímo doma, pozdější roztrídění odpadu není možné – smícháním se odpad znečistí nebo slepí.

Pořídte si do domácnosti další koše na ukládání papíru, skla a plastů. Pokud se vám koše do bytu nevejdou, můžete je nahradit papírovou krabicí, do které postavíte tři tašky na papír, plasty a na sklo.

Toto označení znamená, že použitý obal máme vhodit do příslušné nádoby na odpad. Pokud se jedná o obaly od chemických výrobků, přečtěte si informace od výrobce, zda obal nevyžaduje specifický způsob nakládání.

Toto označení znamená, že je za obal zapláceno do systému EKO-KOM, jenž zajišťuje sběr a využití obalových odpadů. Pokud si koupíte obal, na kterém je značka ZELENÝ BOD, znamená to, že výrobce zaplatil za jeho recyklaci.

NÁDOBY NA TŘÍDĚNÍ ODPADU

PAPÍR – MODRÁ NÁDOBA

- můžete odhodit - noviny, časopisy, kancelářský papír, reklamní letáky, knihy, sešity, krabice, lepenka, kartón, papírové obaly, např. sáčky, lepenkové obaly od vajec
- nevazujte - mokrá, mastná nebo jinak znečištěná papír, uhlový

a voskovaný papír, použité plenky a hygienické potřeby, nápojové kartony, průklepový papír, potahované obaly z mražených potravin, tapety, etikety, krabičky od cigaret

- z vytríděného papíru se v papírnách vyrábí opět papír

SKLO – ZELENÁ NÁDOBA

- můžete odhodit - láhve od nápojů, nevratné lahve od vína nebo lihovin, skleněné nádoby, skleněné střepy – tabulové sklo

- nevazujte - zrcadla, drátěné sklo, křišťál, žárovky, zářivky, keramické výrobky, tvrzené sklo z dveří, nábytku, autosklo

- co se vyrábí z vytríděného skla – opětovně se používá na výrobu skleněných výrobků

PLASTY – ŽLUTÁ NÁDOBA

- můžete odhodit - sešlápnuté PET láhve, kelímky, sáčky, fólie, výrobky a obaly z plastů, polystyrén, balící fólie, plastové sáčky a tašky, obaly od CD, plastové kanystry (vše řádně vypláchnuto a umyto)

- nevazujte - novodurové trubky, obaly od nebezpečných látek (motorové oleje, chemikálie, barvy apod.), znečištěné plasty, obaly se zbytky potravin, hračky, obaly z PVC, linoleum, zahradní hadice, gumové výrobky, textil, CD nosiče, diskety, kazety, plastový zdravotnický materiál
- co se vyrábí z vytríděných plastů - PET láhve, polyetylenová fólie, plastové kanystry, odpadkové koše, zahradní nábytek, palety, zatravňování dlažby, protihlukové stěny atd.

NÁPOJOVÉ KARTONY

(Tetrapak)

- jde o kombinovaný obal z více materiálů a to papír, plastovou fólii, hliníkovou fólii

- můžete odhodit - obaly od džusů, vína atd.

- nevazujte - papír včetně papírových obalů od bonboniér, plast, sklo, potraviny, atd.

- vše řádně vypláchnuto a umyto

- co se vyrábí - oddělí se papír od hliníkové nebo plastové fólie a každá komodita se dále zpracovává odděleně nebo se kartony rozdrtí a slisují do izolačních stavebních desek

Závěrem: dbejte prosím na čistotu a správné třídění odpadů. Vámi vytríděné odpady se dále ručně dotřídí. Hnijící potraviny značně zneprůjemňují práci lidem, kteří musí ručně vámi přetříděné odpady dále roztrídít do jednotlivých kategorií. Děkujeme

VELKOOBJEMOVÝ ODPAD + NEBEZPEČNÝ ODPAD

V naší obci se 2x/rok koná svoz velkoobjemového a nebezpečného odpadu. Od rána je před OÚ přistaven kontejner.

Jednou z povinností obce jako původce odpadů je odpady sbírat odděleně, mimo jiné zajišťovat i tříděný sběr využitelných složek komunálních odpadů.

Naše obec je zapojena do systému EKO-KOM a získává odměnu za zajišťování zpětného odběru a následného využití odpadů. Odměna se vypočítává na základě pravidelného čtvrtletního hlášení o množství, druzích a způsobech nakládání s odpady. Výše odměny v r.2008 činila 122.101,- Kč.

SBĚRNÝ DVŮR ODPADŮ ve Vacenovicích

Obec Vacenovice s počtem obyvatel nad 2 000 má povinnost do konce roku 2010 vybudovat sběrný dvůr odpadů. V určené lokalitě pro výstavbu se nám v minulém a letošním roce podařilo od vlastníků vykoupit pozemky. V říjnu t.r. byla podána žádost o poskytnutí dotace. Při přípravách jsme předpokládali, že nám budou poskytnuty finanční prostředky i na opravu příjezdové komunikace ke sběrnému dvoru, ale po změně podmínek tomu tak není. V současné době je naše žádost posuzována a výsledek o poskytnutí dotace nám bude sdělen nejdříve v březnu příštího roku. Věříme, že tento projekt bude posouzen kladně, a že s výstavbou sběrného dvoru započneme již v roce 2009.

V naší obci zajišťuje svoz směsného komunálního odpadu i tříděného odpadu obchodní společnost TESPRA Hodonín, s.r.o. Občané a fyzické a právnické osoby oprávněné podnikat mohou odevzdávat nebezpečný odpad a další odpady během celého roku na sběrný dvůr v Hodoníně. Platba je dle platného ceníku.

DĚKUJEME VŠEM NAŠIM OBČANŮM, KTERÍ TŘÍDÍ ODPAD!
UPOZORNĚNÍ!
VÝVOZ POPELNIC BUDE V SOBOTU 27. PROSINCE OD 6-ti HODIN

Přehled výdajů Obce Vacenovice za svoz odpadu
za období 1.1. – 30.11. 2008

Odvoz směsného komunálního odpadu (včetně velkoobjemového)	800.492,- Kč
Odvoz tříděného odpadu	49.506,- Kč
Odvoz nebezpečného odpadu	59.227,- Kč
Celkem	909.225,- Kč

Charita

Poslání Charity

1. Posláním Charity je vyhledávat a pomáhat lidem v nouzi bez ohledu na jejich původ, rasu, etnickou příslušnost, barvu pleti, národnost, jazyk, věk, zdravotní stav, ekonomickou situaci, pověst, zásluhy, rozumovou úroveň, bez přihlídnutí k tomu, jak se podílí na životě společnosti, k jejich víře a náboženskému vyznání, k politické příslušnosti, pohlaví a sexuální orientaci.

2. Charitní práce je založena na respektování, ochraně a rozvíjení přirozených práv všech lidí. Poslání Charity i její konkrétní práce vychází z úcty ke každému člověku, uznání jeho jedinečnosti, svobody a důstojnosti.

Poskytované služby – Charita Kyjov

- Charitní pečovatelská služba Kyjov
- Osobní asistence
- Dům pokojného stáří v Čeložnicích
- Kontaktní centrum - víceúčelová drogová služba
- Centrum prevence Nízkoprahový Čajo-klub Wu-Wej
- C-klub svépomocná skupina
- Půjčování pomůcek
- Humanitární pomoc
- Charitní ošetřovatelská služba Kyjov

Na OÚ Vacenovice nebo na zdravotním středisku máte možnost si vyzvednout propagační materiály ohledně činnosti a služeb, které Charita nabízí.

MAS

Kyjovské slovácko v pohybu

Kyjovské Slovácko v pohybu je dobrovolné, nevládní, neziskové sdružení občanů a právnických osob, které spojuje zájem o všestranný rozvoj regionu Kyjovské Slovácko. Sdružení bylo založeno v dubnu roku 2002 na principu LEADER.

Nabízíme poradenské služby všem podnikatelům, občanským sdružením i fyzickým osobám při realizaci jejich záměrů. II. výzva pro podání žádostí o dotace bude začátkem roku 2009. Je vždy lepší projednat vše předem, aby veškeré potřebné dokumentace byly připraveny. Zpracované žádosti se předkládají naší kanceláři k hodnocení. Těšíme se na spolupráci.

Více na: www.kyjovske-slovacko.com

KONTAKTY:

manažerka:

Anna Čarková

mobil : 774 664 698

e-mail: annacarkova@centrum.cz

kancelář:

Hana Hornáková

mobil : 606 687 814

e-mail: hanahornakova@centrum.cz

Více na: www.kyjovske-slovacko.com

Hospodářská činnost - práce v obecním lese

Vážení spoluobčané, dovoluji vám jen v krátkosti přiblížit, co vše se letos událo v rámci hospodářské činnosti v obci Vacenovice v roce 2008.

V letošním roce stálo při nás více štěstí co do možnosti zaměstnat více pracovníků na VPP, podařilo se nám získat jedenáct zaměstnanců a příspěvek na jednoho zaměstnance z ÚP se zvýšil, oproti letům minulým až na jedenáct tisíc, což je pro obec výrazná pomoc.

Podařilo se nám v tomto roce plnit

téměř všechny úkoly, které jsme si pro letošní rok předsevzali, jednak zasadit v různých lokalitách na 23.000 sazenic různých dřevin, opravit chodníky na Dolním konci, vyspravit oplocenky, které soustavně někdo ničí, udělat pořádek v areálu SK Mogul Vacenovice, kde byl uložen materiál z výstavby místních komunikací, dlažební kostky, stavební suť a přichystat tyto prostory k vybudování víceúčelového hřiště, popřípadě tenisového kurtu a zázemí pro atletiku, průběžně,

během celého roku, vysékat oplocenky se sazenicemi a uklízet travnaté plochy v obci, udržovat místní komunikace, čistit kanalizační vpustě a udržovat lesní porosty ve zdravém stavu. Z kraje roku nás zaskočila vichřice, která způsobila i na našem majetku nemalé škody. Bylo třeba zpracovat na 500 m³ dřevní hmoty z vývrátů a polomů. Dobrým přístupem našich pracovníků se podařila zvládnout i tato nepříznivá situace a dnes je v obecním lese zase vše jak má být.

Snažíme se do obce propůjčit a nainstalovat zvony a kontejnery na různé druhy odpadu a dá se říct, že spousta občanů těchto služeb užívá. O to méně chápů, že někteří z nás stále vyvážejí různé odpadky, stavební suť a vše, co jim doma dělá nějaký problém, do našich okolních lesů, které nám sousední obce tak závidí. Je to opravdu v nás? Je naše lhostejnost skutečně taková, že nedokážeme ukázat na viníka prstem a říct mu, aby se styděl a dát vědět kompetentním orgánům na vědomí, že ten a ten občan si poněkud plete naše lesy se sběrným dvorem? Mají ti z nás, kteří toto dělají vůbec nějaké svědomí, mají nějakou úctu k přírodě a práci jiných, kteří se o ni starají? Je to na zamyšlení a zvážení nás všech.

Dovolte mi, abych závěrem poděkoval všem našim zaměstnancům, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na všech pracích pro obec, na pracích

v obecním lese, při údržbě a úklidech zeleně a popřál jim, ale i vám všem, pevně zdraví a pohodu do dalších dní,

klidné a spokojené vánoce a v nastávajícím roce hodně štěstí a mír v duši.

Metoděj Šťastný, místostarosta

Jezero - přírodní památka

Knihovna

Koncem roku člověk bilancuje. Hodnotí, jak se mu podařilo prožít a přežít ten čas. Stejně jako já. Tento rok jsem měla možnost zastupovat v místní knihovně. Kvůli nemoci stávající knihovnice. Ta se již naštěstí uzdravila a já opět předám knihovnické otěže. A přesto, že to byla velmi zajímavá zkušenost, předám je docela ráda. Ne, že by se mě ta práce nelíbila, ale za prvé jsem byla jen na zástup a za druhé, vzhledem k množství dětí, které tam chodí, je nutná i trocha přísnosti a to mě trochu dělá problémy. Občas se stanou takové věci, že se objeví v čerstvě omítce umně vyryté "čínské slunko"... pár uličníků si "vypůjčí" hasičský přístroj a na poli se s ním dobře pobaví...nebo nějaký vandal "očeše" výzdobu vestibulu...

Ale ráda bych předala i jiné dojmy z té práce. A jak už to bývá, jsou pozitivní a stejně tak negativní. Co mě velmi příjemně překvapilo, že knihovna je velmi slušně zásobená kvalitními knihami, často máme k dispozici novinku, o kterou se v okresní knihovně přímo perou...Taky funguje tzv. výměnný fond, což znamená, že si malé pobočky mohou každý měsíc půjčit z Hodonína až 50 knih. Jde objednat v postatě kterákoliv kniha. Je to omezeno jen

tím, že ji musí vlastnit hodonínská knihovna. A pokud by to byla kniha, která by si našla více čtenářů, jde ji pro naši knihovnu i koupit. Taky je ve finále příprava vlastních webových stránek s připojením na internet, což mimo jiné znamená, že se čtenář přes internet dozví, jaké knihy máme, zda jsou k dispozici, popř. si je může objednat. Také je skvělé, že je v knihovně počítačová místnost se třemi počítači a tiskárnami. A musím říct, že je o internet docela velký zájem. Někdy tak velký, že chodí i celé rodiny...

Co je negativní, je prostor a umístění. Prostor je velmi malý. Do uličky mezi regály se vejde pouze jeden člověk standardní velikosti, nebo možná dva, velmi štíhlí...O tom, že knihy jsou namačkány na sobě a není místo na nějaké přehlednější dělení témat, ani nemluvě. A vzhledem k poměrně velkému zájmu místních dětí, by se hodilo i nějaké dětské oddělení. Třeba v hodonínské knihovně mají děti obrovskou místnost zařízenou jako hernu. Mohou si tam něco zahrát, v klidu se posadit a něco si přečíst, nebo se třeba jen setkat....Kdyby něco takového bylo, možná by se méně dětí setkávalo v Pekle...

Ale co je přímo do nebe volající je umístění knihovny. Kdo snad neví, tak je v prvním patře a vede do ní celkem 27 schodů. V dnešní době, když se už skoro všude dělají bezbariérové vstupy a celkově se myslí na naše hendikepované spoluobčany, je umístění naší knihovny přinejmenším trochu sporné.

Je jasné, že nevhodně umístěná knihovna asi nebude nejpalčivějším problémem naší obce, ale jako námět k přemýšlení pro naše zastupitele je to víc jak vhodné.

A jak tak člověk stojí za tím knihovnickým pultem, přemýšlí stejně. Nás obě napadla stejná myšlenka. Není potřeba nové, drahé budovy. Obec by mohla zakoupit nějaký starší, neobývaný domek, kterých je v obci dost a zrenovovat jej. Byly by dostupné a důstojné prostory pro knihy, našla by se i místnost pro děti a možná i pro jiné organizace. Fantazii se meze nekladou. Nuže, vážené zastupitelstvo, necháte se inspirovat?

Závěrem bych ráda popřála všem svým spoluobčanům pokojné svátky a do Nového roku hodně zdraví a knihovnu větší a někde jinde...

*Zastupující knihovnice
Lenka Svorová*

Akce Mikroregionu Nový Dvůr

Drakiáda

Dne 26. října 2008 se na letišti v Miloticích opět rozletěly draky. Počasí dětem přálo natolik, že se akce mohla uskutečnit. Jediným problémem byl vítr, který ne a ne pořádně zafoukat. Děti, které neměly draka, si mohly zahrát několik jednoduchých her, které si pro ně připravili ratíškovští Junáci ve spolupráci s dorostenci SDH Mistřín. Ti také udržovali táborový oheň, kde si mohly děti opět špekáček.

Také byl opět k dispozici autobus pro příjezd i odvoz z této akce, bohužel jen velmi málo rodičů s dětmi tuto možnost využilo.

V. Společenský ples Mikroregionu Nový Dvůr

Dne 19. ledna 2008 se v Sokolovně TJ Sokol ve Vlkoši uskutečnil již V. Společenský ples Mikroregionu Nový Dvůr. Přípravu tohoto plesu zajistili zástupci obce Vlkoš společně s manažerkou mikroregionu. O překrásnou výzdobu se postarala Základní škola Vlkoš v zastoupení paní Mgr. Ireny Vavříkové.

Tak jako každý rok, tak i letos byl pro občany obcí připraven autobus, který je přivezl na ples a samozřejmě také odvezl.

Ples byl zahájen manažerkou mikroregionu Ing. Terezií Svorovou ve spolupráci se starostou obce Vlkoš Jaroslavem Kozákem. Společně se zahájením se představil Komorní pěvecký sbor Kalíšek pod vedením sbormistra pana Mgr. Jaroslava Matuly.

Celý večer byl doprovázen kapelou Ferrum a Cimbálovou muzikou Javor. Zpestřením večera bylo vystoupení místních děvčat, která si připravila tanec na hudbu z muzikálu Kabaret. Další zajímavou podívanou byla ukázka akrobatického rock 'n' rollu.

Seminář pro zastupitele obcí mikroregionu

Mikroregion Nový Dvůr již po několikáté uspořádal 30. dubna 2008 v Restauraci Sport v Ratíškovcích pro zastupitele jednotlivých obcí seminář zaměřený na rekapitulaci akcí a získaných dotací předešlého roku 2007. Součástí programu bylo také představení dotačních možností programu Leader + pro nadcházející období v podání Anny Čarkové, manažerky MAS Kyjovské Slovácko. Po semináři byla uspořádána soutěž obcí ve hře kuželky.

Pochod kolem Ratíškovic – Zahájení sezóny na Muzeu ve vagónu

Dne 8. května 2008 se konal v Ratíškovcích Pochod kolem Ratíškovic a jedna z připravených turistických tras vedla kolem Muzea ve vagónu. Součástí tohoto pochodu tedy bylo zahájení sezóny na muzeu i šlapacích drezínách, kdy měli pochodníci možnost podívat se zdarma do muzea a svézt se na šlapacích drezínách. Projíždky na drezínách zajišťovali místní Junáci ve spolupráci s manažerkou mikroregionu a pomocníkem z řad mistřínských hasičů.

Zájezd do Valtic na Valtické vinné trhy

Dne 9. května 2008 uspořádal mikroregion autobusový zájezd do Valtic na 41. Valtické vinné trhy. Trasa autobusu vedla opět přes všechny obce mikroregionu a tentokrát se podařilo autobus naplnit, účastnili se vinaři a nadšenci vína všech obcí. Vinař našeho mikroregionu Tomáš Krist opět nezklamal, může se pyšnit zde získanými oceněními.

Prezentace mikroregionu na III. Konferenci Leadru „Kyjovské Slovácko“

Dne 13. května 2008 manažerka mikroregionu představila na III. Konferenci Leadru projekty získané z předešlého dotačního období programu Leader +. Součástí prezentace mikroregionu byly i připravené panely představující Mikroregion Nový Dvůr. Jedním z projektů získaných z výše uvedeného programu je i projekt Tradice na zámku (expoziční uveřejněna v bývalé zámecké konírně), který má návštěvníkům mikroregionu mimo jiné předvést krásu našich krajů a živá řemesla. Z toho důvodu byl součástí prezentačního zákoutí i stoleček s připraveným džbánem plný mléka a s bramborovými placky známými pod názvem „přesňáky“ nebo také laty“.

Florbalový turnaj pro děti základních škol

Mikroregion Nový Dvůr ve spolupráci se Základní školou Milotice uspořádal 24. května 2008 Florbalový turnaj pro děti základních škol obcí mikroregionu. Soupeřily mezi sebou 4 týmy a to tým chlapců ze Skoronic a Vlkoše, z Milotic, z Vacenovic a ze Svatobořic-Mistřína.

Turnaj se odehrával v tělocvičně ZŠ Milotice a celou soutěž včetně rozhodování vedl pan učitel Mgr. Mlýnek. Vše proběhlo bez komplikací a zranění.

Své týmy přijeli podpořit i zástupci jednotlivých obcí. Starostku obce Vacenovice paní Blanku Bábíčkovou jsme na závěr požádali o předání cen.

Vítězem se stal tým ze Skoronic-Vlkoše, na druhém místě byli kluci z Milotic, třetí z Vacenovic a čtvrté místo obsadil tým chlapců ze Svatobořic-Mistřína.

Výstava prací z fotografického sympózia

Dne 16. srpna 2008 se v oranžerii zámku Milotice uskutečnila vernisáž výstavy prací účastníků fotografického sympózia. Výstavu měli zájemci možnost shlédnout od 17. srpna do 21. září 2008.

Vystavovateli na této vernisáži byli pan PhDr. František Synek, František Sysel a Doc.RNDr. Vítězslav Otruba, CSc. Součástí výstavy byly také panely věnované fotografiím dětských umělců, kteří také měli za úkol vyfotit obec, místo jejich bydliště tak, jak ji vidí.

Na vystavované fotografie se můžete podívat na obecních úřadech jednotlivých obcí nebo v jiných reprezentačních prostorách obcí.

Silvestrovský pochod za prasátkem

Opět se nám blíží konec roku a tradiční pochod za prasátkem bude tentokrát mířit do obce Skoronice. Co si pro nás skoronští připravili a na co se máme těšit, je zahaleno tajemstvím. Takže všichni, kteří nechcete přijít o toto překvapení, rozhodně se připojte k silvestrovskému pochodu. Doba odchodu průvodu Vám bude sdělena pomocí kabelové televize.

Trh tradičních produktů

VI. Společenský ples mikroregionu

Dne 17. ledna 2009 se v obci Ratíškovice uskuteční již šestý Společenský ples Mikroregionu Nový Dvůr. K tanci i k poslechu bude hrát kapela Eager Swinger a opět pro Vás bude připravena ochutnávka vín jednotlivých obcí mikroregionu. Pozvánka na ples s uvedením data předprodeje vstupenek Vám bude sdělena prostřednictvím kabelové televize.

Ing. Terezie Svorová – manažerka MND

Národopisná společnost Vacenovice Muzeum Vacenovice

Uplynulý rok byl pro členy Národopisné společnosti ve znamení zahájení provozu nově otevřeného muzea. Hned o fašánku jsme se konečně dočkali vysněné zabijačky, která byla vernisáží unikátní výstavy Naši zabijáci, představující donedávna nepostradatelné, všeobecně známé, vážené osobnosti venkovského života - lidové řezníky. V podobném duchu se nesla i velikonoční výstava Naši šlaháči, prezentující dobové fotografie ročníků chlapců při šlaháckových obchůzkách od ročníku 1932 až doposud. Obě výstavy doplnila projekce unikátních dobových filmů. Jarní období uzavíral jedinečný košť oharků s názvem Na Marka zasaď oharka. Nejlepší vzorky dodaly paní Marie Jakubíčková, Ludmila Vlasáková a Simona Chvátalová. Po nasbírání cenných zkušeností během prvního ročníku chceme košť zopakovat také v roce 2009. V létě pak byla v muzeu k vidění výstava zlínského fotografa Standy Navrátila, pořádaná Obcí Vacenovice. Plánované vinobraní s výstavou o lidové magii bylo bohužel kvůli mimořádně chladnému a deštivému počasí zrušeno a tak si milovníci vinařských tradic mohli vychutnat alespoň popr-

vé pořádané Martinské svěcení vína s koštěm martinských vín. Pro nebývalý zájem občanů o tuto slavnost a malou kapacitu muzejního sálu uvažujeme o pořádání příštího ročníku ve stylových prostorách obecního sklepa U Habána. Stejně tak, jako tomu bylo vloni, také letošní zima bude ve znamení Tlučení ořechů v muzeu. To loňské vydělalo na provoz muzea téměř tři tisíce korun. Všem tetičkám, které přišly pomoci, patří náš velký dík. V zimě se chystáme zopakovat také draní péří. Příští sezónu otevřeme opět na fašánk zabijačkou, která bude tentokrát přístupná široké veřejnosti. Zabijačka zároveň symbolicky zahájí výstavu historických map Dúbrava na mapách, na níž si budou moci návštěvníci prohlédnout bohatství zajímavých historických map, zachycujících jak

les Dúbravu tak, samozřejmě, také ves Vacenovice. K vidění zde bude klenot v podobě sereniovské mapy panství milotického z roku 1648. Vydání této unikátní historické mapy připravuje Národopisná společnost s přispěním Jihomoravského kraje v roce 2009. O velikonočních pak připravujeme výstavu tradičních her a hraček dětí na Slovácku, jejíž vernisáží bude turnaj v kuličkách. Na příští rok plánujeme také dlouhodobější výstavu, jejímž tématem bude bohatá kolekce zajímavých kamenných

Zabijáci

artefaktů z Vacenovic a okolí, zahrnující jak přírodniny, tak zejména archeologické nálezy. Zlatým hřebem sezóny pak bude Vinobraní v muzeu a hodová výstava, která představí vacenovské stárky od roku 1957 a která je výsledkem několikaleté systematické práce. Díky dotaci Jihomoravského kraje a Obce Vacenovice byl sál muzea vybaven novými židlemi a moderní audiovizuální technikou a zařízením pro kvalitní sběr a zpracování obrazového materiálu, pro komfort návštěvníků byla zakoupena nová kachlová kamna. Během brigád postavili členové Národopisné společnosti novou zídku a rekonstruovali komín bývalé pece. Z prostředků Nadace Partnerství byly okolí muzea a jeho zahrada osázeny tradičními odrůdami ovocných stromů včetně stromu Slovák - Oskeruše. V příštím roce plá-

nujeme vybudování přístřešku, postavení repliky pece a vybavení muzea restaurovaným historickým nábytkem, připraveným už několik let v depozitáři. Chtěli bychom také podat projekt na rozšíření muzea, zahrnující vybudování mlatevně se sociálním zařízením a skladu v zadní části.

Muzeum Vacenovice již není jen rekonstruovaným objektem - od roku 2008 začalo pracovat jako instituce, zabývající se sběrem, zpracováním a prezentací historických a národopisných informací, záchranou a restaurováním artefaktů. Činnost muzea je však závislá na dotacích a darech. Proto prosíme všechny naše spoluobčany, kteří naší práci fandí, aby podpořili naši činnost jakýmkoliv finančním příspěvkem nebo alespoň návštěvou některé z akcí Národopisné společnosti. Dále prosíme všechny,

kteří se chystají vyklidit starý dům, aby nás zavolali předtím, než na dvore zapálí pověstný „velký oheň“. Budoucí generace jejich snahu jistě ocení.

Košť oharků

Folklórní akce

Rok 2008 jsme zahájili netradičně už v lednu krojovým plesem, který během let získává stále větší popularitu zejména mezi místními lidmi. Výtěžek z plesu, který činil bezmála pět tisíc korun, putoval jako obvykle na pořízení vybavení muzea. Je jistě potěšující, že obrovské krojové bohatství naší obce je tak dáno na odiv vícekrát v roce. Po úspěšných akcích v muzeu byla příprava folklórních složek zaměřena především na milotický festival, jako nejvýznamnější národopisnou událost v regionu. V hlavním pořadu Měla sem já muža vystoupil soubor Omladina s pódiovým zpracováním svíce a svatebním zvykoslovím v domě nevěsty. V tomtéž pořadu předvedl Vacenovský mužský sbor Od lip pásmo Po pohřebě. Jako moderátoři pořadu se blýskli Lucie Kostrůnková a František Ilčík. Reprízu vystoupení mohli naši občané shlédnout na akci Pojďme si zpívat a hrát, pořádané v září Obcí Vacenovice. V řadách členů Národopisné společnosti se letos zformovala recesistická skupina NASERE Vacenovice (Národopisná sekce recesistů), která podnikla v létě úspěšný výstup na mytickou horu Čertoprđ, kde jeho účastníci položili základy větrné elektrárny. Přednáška o celé expedici je připravena v zimním období. Podob-

nou akci hodlají recesisté uskutečnit také v roce 2009. Na začátku školního roku zaznamenal příliv nových členů také dětský soubor Oskoruška. Nejvýznamnější národopisnou slavností byly také letos slovácké hody, které byly mimořádně vydařené nejen kvůli překrásnému nedělnímu počasí, ale zejména díky temperamentním stárkům Jarmile Mikulčíkové a Romanu Jakubičkovi a originálním hospodářům - Ireně a Františku Setínským. Na letošních hodech padl také rekord - za posledních osmnáct let bylo v hodo- vém průvodě nejvíce krojovaných. Propadákem letošní sezóny byla však opět Kateřinská zábava. Přestože již třetím rokem hrála špičková skupina JAMA s Jarkem Bělíkem a Romanem Králíkem ve své muzikantské sestavě, kvůli nezájmu občanů Vacenovic v příštích letech od pořádání „Kače“ pravděpodobně upustíme. Začátek adventu byl ve znamení oslav 780. výročí první písemné zmínky o naší obci. V rámci oslav předvedli členové Omladiny ukázkou lidových tanců z Vacenovic a okolí podle zápisů Milady Bimkové. Sbératelka Milada Bimko-

vá navštívila Vacenovice letos v únoru po mnoha letech, když byla pozvána členy Omladiny na odbornou konzultaci. Vydání jejího díla, týkajícího se lidových tanců naší obce, připravuje Národopisná společnost v dalších letech. Poslední letošní akcí bude tradiční vánoční pořad Vánoce na Moravě, v němž vystoupí kromě Omladiny, Vacenovského mužského sboru Od lip a Vacenovské cimbálové muziky také děti ze souboru Oskoruška, které předvedou tradiční živý Betlém. Hostem pořadu bude hornácký zpěvák a muzikant Jožka Kutný. Se starým rokem se členové Omladiny rozloučí tradičním štěpánským Choděním po službě a novoroční koledou. Nový rok pak přivítají Tři králové v podání dětí ze souboru Oskoruška.

Pochováání basy

Salaš Rúdník

Nově vybudované místo pro pořádání národopisných akcí jsme v roce 2008 poprvé otestovali během pálení čarodějnic, nazvaném podle keltského svátku Beltine. Ukázalo se, že pro slavnosti takového rázu je Rúdník jako stvořený. Následující den, tedy na prvního máje, bylo pro děti připraveno odpoledne plné her s názvem Jaro na salaši. Největší ohlas sklidilo historizující sdružení Poustevník, jehož členové přijeli v plné zbroji a byli neustále středem pozornosti všech dětí. V červnu pořádal na salaši Vacenovský mužský sbor Od lip první ročník Zpívání s beranem - neformálního setkání mužských sborů. Do prostoru salaši Rúdník jsme přesunuli také tradiční Svatojánský pochod po tajemných a strašidelných místech okolí Vacenovic.

Druhý den pak následovala výtvarná soutěž pro děti Kreslení na silnici. V roce 2009 připravujeme na salaši kromě uvedených akcí také pouť k výročí kuruckého vpádu a zničení vsi Rúdníku, dětský den a drakiádu, setkání dětských folklórních souborů Kyjovska, v červenci se zde uskuteční také Olin-pijáda, recesistická soutěž folklórních souborů Kyjovska. Do budoucna uvažujeme o uspořádání dožínků a oslavy výročí porážky kuruců.

Členové Národopisné společnosti vybudovali v areálu salaši informační tabule pro turisty s mapou bzenecké Dúbravy a řezbovaným rozcestníkem. Celý projekt financoval Dobročinný fond Philip Morris, Město Bzenec a Obec Vacenovice. Byla také podána

žádost o příspěvek z rozpočtu Jihomoravského kraje na nákup skládacích sedacích kapacit pro diváky a na zhotovení informačních tabulí, které budou umístěny ve stodole a budou informovat návštěvníky o historii Rúdníku, nájezdech na Moravu a přírodních zajímavostech Dúbravy. Pracujeme také na projektu dětského hřiště v podobě římského tábora Castrum. Věříme, že se necháte lákat krásným prostředím samoty Rúdníku a strávíte zde příjemné odpoledne během návštěvy některé z našich připravovaných kulturních akcí. Nejblíže akcí je Štědrovečerní gajdošské nokturno, kterým tradičně vítáme narození spasitele uprostřed nádherné štědrovečerní zimní přírody.

Ing. Miroslav Blahušek

Naše památky

Naše obec neoplývá bohatstvím historických památek, které by pro její občany byly zdrojem hrdosti a patriotismu. Ba právě naopak - většina z nich nepřežila polovinu minulého století. Na seznamu památek, chráněných státem, figurují dvě - socha sv. Jana Nepomuckého ze 17. století, schovaná u fary a všeobecně známé barokní varhany v místním chrámu Páně. Ta druhá jmenovaná památka už několik let doslova dodýchává. Nemuselo by tomu tak být, kdyby na ní kompetentním lidem alespoň trochu záleželo. Na začátku roku 2007 jsem se jako čerstvý zastupitel rozhodl pro naše rozpadající se varhany něco málo udělat. Můj první krok vedl na internet - od věhlasné varhanářské firmy v Krnově jsem získal jméno odborníka, který potřebné opravy památek v majetku církve schvaluje na základě prohlídky na místě - bez jeho doporučení nelze do varhan nijak zasahovat. Kontaktoval jsem tedy onoho arcidiecézního odborníka a ten během několika dní do Vacenovic ochotně přijel. Doc. Petr Planý, přednášející muzikologii na Univerzitě Palackého v Olomouci, působil velmi příjemným a vstřícným dojmem. Přivedl s sebou pana Ivo Roháče, renomovaného restaurátora a opraváře varhan, který na místě

provedl odbornou expertízu. Závěry obou pánů nebyly nijak povzbudivé - z našich milovaných varhan je barokní už pouze jejich skříň a několik málo trubek a píšťal. Většina ústrojí byla vyměněna v 19. století, největší diletantský zásah byl podle nich proveden v sedmdesátých letech minulého století, kdy naše varhany v podstatě sloužily jako zdroj náhradních dílů pro rekonstruované barokní nástroje po celé republice. Dále jsme se dozvěděli, že v našich varhanách je aktivní červotoč, což znamená, že bez rychlého zásahu budou jejich dny brzy sečteny. Podle obou pánů máme v podstatě tři možnosti dalšího postupu:

1. Nechat varhany svému osudu a koupit si nové elektronické v řádu statisíců korun. Tato varianta je ovšem pro naše varhany likvidační, protože časté vibrace při hraní ruší červotoče a nástroj paradoxně ochraňuje. Proto na ně máme hrát co nejvíce.

2. Zrestaurovat památkově chráněnou barokní skříň a nechat do ní vyrobit nové mechanické varhany původního vzhledu ale technologické úrovně 19. století. Tato varianta by stála okolo tří milionů korun. Naráží však na problém s památkáři. Doc. Planý nabídl své konexe na nejvyšších místech v Praze, aby nám pomohl tuto variantu pro-

sadit.

3. Vyrobit přesnou repliku barokních varhan s původním zvukem a vzhledem - pro památkáře by tato varianta byla nej přijatelnější, bohužel toto řešení vyjde na zhruba osm milionů korun. Odborníci připomněli fakt, že pro náš funkcionalistický kostel není důležité mít barokní nástroj, hodící se do klenutých prostor barokních chrámů, zkrátka tato varianta je pro nás zbytečným luxusem vysoko nad naše finanční možnosti.

Po poradě s odborníky jsme se se starostkou shodli na variantě 2. Tři milióny je sice hromada peněz, ale tím spíše je nutné začít jednat s památkáři o možnosti opravy a shánět potřebné finance. Mezi památkáři jsou lidé, ochotní nám vyjít vstříc a pomoci nám náš problém vyřešit k oboustranné spokojenosti. Oprava varhan je běh na dlouhou trať, ale když se rozhlédneme po okolních obcích, jde zdárně realizovat. Za dobu nečinnosti jsme jako občané Vacenovic mohli ve sbírkách shromáždit nemalý finanční obnos. V záloze jsou také sponzoři a dotační tituly. Uplynuly téměř dva roky, odborný posudek leží na obci a varhany nám dál žere červotoč. S paní starostkou jsme udělali první krok. Nyní je na tahu farní rada a náš duchovní správce.

Ing. Miroslav Blahušek

Hody, hody, hody, hody...

Něco málo k organizaci

Využívám možnosti, kterou mi nabízí zpravodaj, abych vám všem umožnila nahlédnout do organizace vacenovských hodů. Ti z vás, kteří se na jejich přípravě někdy podíleli, dobře ví, jak je náročná. Velmi si vážím Romana Jakubíčka a Radka Bábíčka, kteří se ujali role stárka, přestože nevěděli, co je čeká.

Hody začínají daleko dříve, než v neděli po obědě a nejsou jen průvodem obcí. První povinností stárka je zvaní na hody. Vždy týden před hodovou nedělí objíždí chlapecká část chasy okolní obce na žebříňáku, taženém koňským potahem. Žebříňák je třeba nejprve složit a koňské postroje vyčistit a „napucovat“. Ve stejnou dobu chystá stárka s dívčí částí chasy krepové růže pro výzdobu sálu a na máj a čeká na příjezd zvěčů.

Hodový víkend začíná už v pátek ráno, kdy jedou chlapi se stárkem pro máje a je nutné si vzít v práci samozřejmě volno, školou povinným omluvenky vydává Národopisná společnost, proto nechápu, že už po několik let jezdí 5 - 8 stejných kluků. Měli by se k nim přidat mladší.

Ještě v pátek je nutné stihnout očistit a postavit máj u stárčina domu. Děvčata u stárky váží voničky - vždyť jich musí nachystat 700 - 800 kusů. Stárka musí samozřejmě zajistit dostatek krušpánku, krepáků, mašlí, špendlíků, atd. V sobotu pak je starostí nejvíce. Kluci musí očistit a postavit máj na obci, dovézt smrčí na zahrádku, pomoci rozmístit stoly do sálu a přísálí. Holky zdobí sál, máj a obecní sklep růžemi a stuhami, opony turečáky. Stárka doma váže hodový věnec, což jí zabere i čtyři hodiny času. Příprava přísálí je nejhorší - jak nacpat 350 míst k sezení do prostor, jejichž optimální kapacita je tak 250 je vždy hotovým hlavolamem. To už jsme u sobotní hodové zábavy, kdy jsou sál U Letochů i kulturák napěchovány jednou v roce na maximální kapacitu. Nejhorší na tom všem je skutečnost, že se po celodenním chystání dostaneme domů tak v 19 hodin a někteří se s „vyplazeným jazykem“ na sál už o hodinu později vrací a místo zábavy řeší co se dá. Jsme občané Vacenovic stejně jako ti,

co nám nadávají za to, že přišli pozdě a nemají si kam sednout, ale ruku k dílu nepřiloží nikdo z nich. Z technických důvodů (přeplněná kapacita sálu) nejsme schopni nikomu zajistit rezervaci, aby mohl přijít na hodovou zábavu až skončí oblíbený seriál. U lidí, kteří přichází dřív prostě volná místa neužíváme. Na hody prostě platí - kdo dřív přijde, ten si sedne! Dovoluji si podotknout, že všichni členové Národopisné společnosti na zábavě platí. Kdo by nezaplatil, okrádá stárky a hospodáře, protože veškerý výnos z hodů rozdělujeme jim, aby jim tyto finance alespoň z části pokryly jejich výdaje.

V neděli hody začínají průvodem do kostela. Po mši chodíme na hřbitov položit květiny na hrob Františka Mikulčíka a dštp. Tkadlečka, bohužel, chodí tam jen zdravé jádro, ostatní ve stádě mizí k domovu. Po obědě začíná průvod a my musíme uhlídat, aby včas vyšel, aby byly dodržovány jisté zásady a hodové zvykosloví, zkrátka, aby bylo vše jak má být. Pro mě je v tento okamžik nejdůležitější zorganizování prodeje voniček. Na tolik důležité předhodové zkoušky letos kromě stárka a členů Omladiny nikdo nepřišel a tak samozřejmě nikdo nic neví. Jsem ráda, že mladí v kroji do průvodu jdou a že zaznamenáváme nárůst počtu krojovaných, jenže v momentě, kdy už všichni stojí před hospodou, je těžké jim vysvětlovat, co mají vlastně dělat. Proto pořádáme předhodové zkoušky, aby se chasa před hodama sešla a každý věděl organizační záležitosti. Bez předchozí domluvy jsou hody každoročně na cestě ke zmatku a chaosu a jejich organizaci musíme zvládat s maximálním vypětím všech sil.

Nedělá mi prázdné potěšení organizovat prodej voniček, ale peníze, které vybereme, nám výrazně pomáhají celé hody finančně zvládnout. Rozpočet hodů je více než šedesát tisíc korun, jen třicet tisíc stojí muzika. Je smutné, když někteří občané v průvodu nechtějí chápat, proč mají zaplatit 30 Kč, přestože za stejný obnos svezou jedno dítě tři minuty na kolotoči. U nás v hodovém průvo-

du mají možnost dostat pohárek vína, koláček, zákusek. V okolních obcích se přitom může civilistům o občerstvení jen zdát. Na konci průvodu se odnese věnec s maršem na sál a chasa si dle dobré tradice vacenovské pohostinnosti rozebere muzikanty a přespolní na večeri. V osm je opět zábava - tentokrát je dost místa pro všechny - v neděli by si ti nespokojení ze soboty mohli posedět hned na třech židlích. Proč nedělní zábavu navštěvuje tradičně tak málo lidí? Školákům dáváme i na pondělí omluvenky, pokud se účastní pondělního průvodu. A co vy dospělí, je ta televize opravdu tak neodolatelná? Copak ten den volna nejde obětovat? Když potom slyšíme od pamětníků vzpomínat, že za starých časů bývala zábava i v pondělí, napadá mne, že za několik málo let budeme říkat, že za nás bývala hodová zábava dokonce i v neděli.

V pondělí pak začíná hodkový průvod až ve tři odpoledne a účastní se ho stále více lidí, bohužel už jen v civilu. Pondělí je den, kdy je možné obléct stejnokroje, plyšky, sametky a jiné pohodlnější krojové varianty. Je to průvod recesistický a my, kteří jsme se od pátku nezastavili si užíváme to, co jsme třeba v neděli nestihli.

Zdáleka jsem nezmínila všechno, co je třeba na hody zajistit. Například to, že stárka chystá volenku, stárek pohárky a víno s burčákem, řešení dopravy v obci, celá administrativa hodů - zhotovení a rozvoz plakátů, vstupenky, smlouvy s muzikou a bohaté účtování, což je vždy úkolem vedení Národopisné společnosti. A samozřejmě shánění stárků a hospodářů, což by ale už za těch osmnáct let vydalo na samostatný román.

Závěrem bych chtěla poděkovat všem, kteří na hody nějakým způsobem přiložili ruku k dílu ať už v sobotu při stavění máje nebo během průvodu. Vážíme si také pana Martina Koutného za to, že se svým nádherným koňským spřežením každý rok ochotně naše zvěče vozí přes pole. Rádi bychom udrželi vacenovské hody na tradiční vysoké úrovni. To však není možné bez spolupráce vás všech.

Petra Blahušková

Ze starých pamětí

Letos jsme si připomněli 780.výročí první písemné zmínka o naší obci. Bylo by jistě zajímavé zjistit, jaký vlastně byl rok 1228, jak tehdy naši předkové žili. Starost o to, jaké bude počasí a zda bude rok úrodný nebo naopak přijde neúroda a veškerá práce na poli, vinici i sadě bude zbytečná, jistě trápila naše předky před téměř osmi staletími tak, jako trápí nás v době současné. Člověk 13. století byl přitom pro své sepjetí s přírodou závislý na rozmarech klimatu daleko víc a jakákoliv nepřízeň počasí mohla vyvolat ve své době hladomor. O tom, jaký tedy byl řečený rok z hlediska klimatického a jak se budovalo stavitelům Velehradského kláštera, nám vypovídají staré kroniky :

Rok 1228 náleží do teplého pětiletého období 1227 - 1231. Je pozoruhodné především mírností zimních období a velmi teplými jary a léty. Mimořádně teplý byl především rok 1228, ve kterém žně nastaly již v poslední červnové dekádě a vinná réva dozrála již v srpnu. V celém teplém pětiletém období se nevyskytl žádný neúrodný rok, což je na poměry, panující ve 13. století, jev zcela neobvyklý. Jak již bylo uvedeno, rok 1228 byl rokem mimořádně teplým. Již zima v tom roce byla velmi mírná. Velmi teplé bylo i jaro. Mimořádně nadnormálně teplý průběh období zimy a jara se v tomto roce projevil neobvyklým urychlením vegetačního vývoje všech kulturních i plně rostoucích rostlin, především pak časným kvetením ovocných dřevin a vinohradů. Žně u nás byly zahájeny již ve třetí dekádě června a víno dozrávalo již v srpnu. Rok 1228 byl mimořádně teplý v celé střední, západní i východní Evropě. Z hydrometeorologického hlediska lze tento rok hodnotit jako mír-

ně vlhký. Srážkově nadnormální bylo zejména léto a podzim tohoto roku. Od letních lijáků a bouřek docházelo v celém povodí Labe i Moravy k záplavám a povodním.

A jaká byla zima právě před osmdesáti lety ?

V roku 1928-29 byla veliká zima, 28 - 32 stupňů mrázu. Snihu napadlo až 70 cm, někde aj víc. Tenkrát sa chodilo do kostela do Milotic a na silnici bylo snihu místama až nad chlapa. Na silnici byl proházaný enom chodník, co sa dalo projít. Tenkrát sa snih na silnicách neuklúžal, to nebylo potreba - auta nejezdily, ani jich nebylo, enom v městě a s dobytkem tepru né. Já sem tehda chodil do práce do Vlkoša. O půl šestý sem ráno vyšel, abych tam o sedmi hodinách mohl byt. Když sem šel, tak mně zima nebylo, až horko, měl sem kabát a byl sem ešte zamoťaný do vlnáku, v jedné ruce čagan, v druhé batěrku, protože když sem šel, byla ešte veliká tma. Kolikrát sem aj zablúdl a místo do Vlkoša sem došel

do Skoronic. Najhorší bylo, že kolovaly zvěsti, že sú tady vlci. Co já sem zažil strachu ! Já, abych sa nebál, tož přes celý les sem si zpíval, abych ten strach zahrál. A jak to pomáhalo ! Přes pole už sem sa potem nebál. Dvanáctého března zme jeli do Kyjova k asendě. To zme jeli na saňách po rolách. Silnice byly zafúkané snihem, tak místama po rolách a kde sa dalo, tak po silnici. Ten deň nastalo takové teplo, že zpátky zme odpoledňa jeli místama po holéj silnici. Ten rok bylo velice krásné jaro. Další zimu už sem prožil v Chebu na vojně.

A jaké počasí bude v tom roce následujícím ? Podle staré lidové pranostiky odpovídá počasí v jednotlivých měsících nastávajícího roku tomu, jak bylo ve dvanácti dnech od svatě Lucie do štědrého dne, tzn. od 13. do 24. prosince včetně. Zkuste si to. Je to velmi zajímavá zkušenost našich předků.

Z Velké knihy o klimatu zemí koruny České a paměti Antonína Uherka (1909 - 1986) vybral Ing.Miroslav Blahušek

Zpráva o činnosti základní organizace SZPO Vacenovice za rok 2008

Jsou dvě věci, které nebudí u lidí závist: bolest a práce. A přece jsou to dvě bohatství, jsou to dvě milosti Života, z nichž bereme posilu, vyrůstáme jimi. U těch lidí, kteří nepoznali práci a bolest, nepoznají soucit, ani radost z dávání, ze soudržnosti, kamarádství.

Svaz zdravotně postižených občanů, základní organizace Vacenovice byl založen na této ideje setkávání, pomoci jeden druhému, zapojení se do veřejného a kulturního života v obci i mimo ni všech, kteří překonávají své potíže zdravotní či seniorské.

Že jim naše organizace něco říká, dosvědčuje zájem 134 stálých členů

Členové SPZ v Dürnsteinu Rakousko

základní organizace SZPO i nabídka pro ostatní uživatele našich služeb.

Základem práce je setkávání, nabídka rekondičních a rehabilitačních služeb, ať už naší organizací, či regionálním výborem v Hodoníně. Masáže ve FITCENTRU se zúčastnilo 30 našich členů s částečnou úhradou nákladů, 9 našich členek chodí do školní tělocvičny na zdravotní cvičení, velmi žádané jsou naše jednodenní návštěvy termálních lázní v Györu, dobře hodnocené jsou i týdenní rekondiční pobyty v lázních, pořádané RV. Letos to byly: Jelenovská Valašské Klobouky, Pohoda Horní Bečva, hotel Vltava Luhačovice (zde bylo 21 našich členů), Jánské Lázně, Čalovo a slovenské lázně Dudince. Celkem se z naší obce zúčastnila téměř polovina všech členů. Nabízíme i poznávací a poutní zájezdy.

Moc pěkné bylo naše májové mariánské putování do Hlubokých Mašůvek, Znojma a Lechovic.

Dne 15.8. 2008 jsme jeli na výlet do Rakouska.

Navštívili jsme jeden z divů světa – benediktinský klášter MELK, projeli se lodí údolím Wachau po Dunaji až do městečka Spitz, poté jsme navštívili kostelíky v Dürnsteinu

a Weisenkirchenu a jenom velký liják nás zastavil u předpokládané návštěvy historického města Krems. Také prázdninové výlety lodí po Baťově kanále – letos to bylo z Veselí n.Mor. do Strážnice a návštěva skanzenu, jsou pokračováním loňského výletu z Hodonína do Rohatce.

Příští rok si asi prohlédneme i poslední úsek v naší blízkosti a to ze Strážnice do Sudoměřic na výklopník a potom Skalickými horami domů.

Za kulturou chodíme různě, pověstné jsou naše taneční setkávání (Papučový bál, šlaháčková zábava, pohodová, mikulášská besídka), ale také třeba koncert „Evy a Vaška“, dechovkové seriály a už teď se těšíme na muzikál „Carmen“ v Hudebním divadle Karlín v Praze, na nějž

už máme zaplacené vstupenky.

Naše seniorkluby jsou otevřené nejen pro naše členy, ale pro každého zájemce.

A co finanční zabezpečení? To není nijak růžové, ale snažíme se: za členské příspěvky vybereme asi 13 tisíc, od Obce jsme dostali příspěvek na činnost 15 tisíc a podařilo se získat i 5 tisíc Kč od Jihomoravského kraje. Zbytek nákladů jde na bedra účastníků.

A co dál? Pokud Pán Bůh zdraví dá a budeme mít chuť a náladu,

budeme v naší činnosti pokračovat. Přejeme všem lidem dobré vůle: „Ať Vaše další roky na životní pouti zpomalí a přinesou jen samé šťastné dny, zdraví, spokojenost a radost.“

za výbor základní organizace
– Marie Měchurová

Výlet lodí údolím Wachau po Dunaji

Uličkami Spitzu v Rakousku

Ženský sbor Marijánky

Rok 2008 byl pro nás výjimečný tím, že jsme poprvé navštívily domov důchodců ve Strážnici. S pokorou jsme jim zazpívaly na přání a společně oslavily Svátek matek. Jako dárek jsme jim přinesly vacenovické koláčky. Největší radost jsme udělaly panu Křištofovi, protože jsme mu zpěvem přiblížily rodné Vacenovice. Vyhledali jsme na strážnickém hřbitově místo posledního odpočinku našeho rodáka P. B. Presa a kytici jsme uctily jeho památku.

Velkým zážitkem pro nás bylo pozvání do jihlavského Sokola na 5. Celostátní přehlídku sokolských sborů u příležitosti 90. výročí vzniku Československa. Naše hodnocení je asi takové: tři stovky zpěváků, hlavně ze smíšených sborů, mělo široký repertoár na vysoké umělecké úrovni, vše bylo výborně organizačně zajištěno, dostalo se nám příležitosti k navázání nových přátelství s jinými pěveckými skupinami, odnášely jsme si „radost v duši“.

Následná prezentace v Hornáckých ozvěnách nás inspirovala k nápadu, že nemůžeme pozvánky jenom přijímat, ale musíme také „splácet dluhy“. Uspořádaly jsme proto ve Vacenovicích 1. ročník přehlídky ženských sborů.

3. února 2008 v sále hospody U Letochů proběhlo kulturní pěvecké

pásmo pod názvem Zpívají sobě robky na Moravě. Pozvání přijaly zpěvačky ze Staré Břeclavi, Dolních Dunajovic, Milotic, Ratíškovic, Vracova a Velké nad Veličkou. Sborny dostaly možnost desetiminutového vstupu do programu a uváděly se samostatně. Plně obsazenému sálu se nabídla možnost vidět krásnou paletu krojů a slyšet překrásné písně.

Příjemnou hlasovou změnu obstaral mužský sbor z Vacenovic o. s. Pro zpestření programu vystoupila svérázná vypravěčka z Kroměříže, která žertovnými rýmovačkami pomohla vytvořit radostnou a odlehčenou atmosféru pořadu.

Chtěly jsme vyzvednout obětavou a uměleckou práci místních žen, které kroje nejenom tvoří a v původní kráse udržují, ale také nás s láskou učí, kdy a jak kroje správně nosit. Proto jsme do programu zařadily veřejné poděkování „naším milým šesti kostymérkám – mamičkám“.

S kyticemi v rukou jsme upřímně děkovaly: paní Ludmile Mikulčíkové, Ludmile Charvátové, Marii Šťastné, Marii Kundratové, Marii a Růženě Gasnářkovým.

Jako host pořadu přijal pozvání vacenovický rodák, amatérský sklada-

tel Alois Blaha. Narodil se ve Vacenovicích v roce 1934 v muzikantské rodině. I když od roku 1957 žije na Valašsku (Hutisko-Solanec), má k dědině silné citové pouto. Vrací se ve vzpomínkách do Vacenovic a jeho písničky nesou názvy známých míst (Rúdníček, Žlábky, cesta k Miloticám apd.). S mužským sborem jsme si připravili asi půlhodinové pásmo jeho písní. Pan Blaha si svou tvorbu sám uvedl a nejúspěšnější píseň si zazpíval při doprovodu svých vnuček (hrajících na housle a cimbál). Vztah k hudbě má i jeho syn Radek, který hraje na cimbál ve Starobřeclavské cimbálové muzice. Ta nabídla všem účinkujícím svůj doprovod.

Program úspěšně končil nástupem asi stovky zpěvaček a zpěváků, který strhl publikum ke společnému zpěvu písně V širém poli studánečka. Kdo chtěl v srdečné atmosféře tančit a zpívat, mohl se zúčastnit besedy u cimbálu.

Všichni účinkující byli odměněni nejenom potleskem, ale přichystali jsme jim, díky sponzorům a OÚ, bohaté pohoštění. Ještě jednou všem děkujeme za přízeň a dary. Těšíme se již dnes na druhý ročník zpívání „robek z Moravy“.

Marijánky

Rok 2008 a Mužský sbor z Vacenovic o.s.

Dalo by se to říct jednou větou – rok plný zážitků ze společného setkávání se s našimi přáteli, rok, který i nám přinesl vnitřní radost, že jsme snad svým zpěvem někoho potěšili a troufám si říct i rok, kdy snad i díky naší „jedenáctce“ bylo slyšet o Vacenovicích i za našimi humny.

Příspěvek do Vacenovického zpravodaje je pro mě příležitostí, abych sáhl do našeho archivu a připomněl alespoň některé akce uplynulého roku.

Tak tedy začínám lednem, kdy se již stává tradicí naše účast na Mužáckém plesu v Prušánkách, kde si nejen zazpíváme, ale tancem i rozhýbeme těla.

A je tu únor. I když někteří všichni chlapi říkají „ale říkalo sa bez bab“,

přesto jsme přijali jako hosté pozvání na domácí půdu ve Vacenovicích na Setkání ženských sborů. Snad jsme jako trní mezi tolika růžemi byli i slyšet. Naší srdeční záležitostí byl pak příspěvek na výroční členské schůzi místní skupiny Českého červeného kříže.

V měsíci březnu jsme nevlezli za kamna, ale naši divokou krev jsme společně se čtyřmi „nováčky“ darovali na transfuzní stanici v Kyjově – a taky jsme jim to tam pěkně od plic zazpívali.

Konec dubna – tak to jsou Dubňany a již 18. a opět skvělé setkání mužských krojovaných sborů.

Květen a Zpívání pod Náklem. Letos již 9. ročník a stále je pro některé z nás záhadou, jak jen jsme se na tom

kole dostali zpátky k domovu – snad se to dozvíme příští rok. Poslední květnový den jedeme zase do Prušánek, a protože je to do sklepní oblasti Nechořy, tak o veselou náladu není nouze.

Nechtělo se Vám 1. června vstávat? Nám ano. Cestou z Prušánek jsme jen doplnili něco na cestu a ve 4 hodiny ráno jsme se již v plné zbroji přesunuli do Buchlovic na Kosecké písně.

A jací jsme byli šohaji můžete posoudit z fotky k tomuto článku.

První letní den jsme částečně prožili v lázních – v Ostrožské Nové Vsi. Jen ta místní voda měla nějakou „sírku“.

Začaly prázdniny, ale pozvání na zpívání mužských sborů v Hluku – to se nedalo odmítnout. A dobře jsme

udělali – opět nová setkání a další nezapomenutelná akce. Pouť k Liliovému kříži na Nákle, to je nejen zpěv, ale i kousek naší historie.

V srpnu jsme pogratalovali v Kozojídkách k dvacetinám mužskému pěveckému sboru Malina. A pak jsme zamířili do ciziny, přesněji řečeno do Kuklova na 1. ročník mužského a ženského zpívání „Zejdeme sa kamarádzi“.

Na samostatný článek by byla akce, kterou jsme spolupořádali s Obecním úřadem ve Vacenovicích – „Pojďme hrát a zpívat“. Věřím, že kdo se této akce první zářijovou sobotu zúčastnil, prožil příjemné odpoledne, večer i noc. Tímto ještě jednou děkuji všem účinkujícím, kteří divákům v různých žánrech předvedli, jak umíme ve Vacenovicích hrát zpívat a bavit se. Děkuji také Obecnímu úřadu za velkou podporu při pořádání této akce.

Září si snad ani nedovedeme představit bez setkání mužských sborů v Hroznové Lhotě – to letošní se konalo už po jedenácté.

Když je v říjnu po hodech, je to pro našeho uměleckého vedoucího Frantu Novotného signál pro to, aby nás již postupně připravoval na adventní a pak i vánoční vystoupení.

V tomto směru bylo jako první Adventní setkání v Kroměříži v Těšnovicích, kam jsme zavítali na základě naší celoroční spolupráce s ženským sborem Marijánky.

Období příprav na vánoce jsme i letos zpřijemnila starším spoluobčanům v domovech důchodců v Kyjově a v Hodoníně.

Všechny Vás co nejsrdečněji 23. prosince zveme na již tradiční akci „Zpívání u vánočního stromu“, která začne okamžikem rozsvícení Vánočního stromu před Obecním úřadem.

A pokud budete mít zájem, potěší nás Vaše účast v neděli 28. prosince 2008 na Vánočním koncertě v kostele Božského Srdce Páně ve Vacenovicích. Tentokrát nemusíte mít strach, že Vám bude zima, připravíme i nějaké teplé občerstvení. Všichni jste co nejsrdečněji zváni.

Dovolím si vyslovit názor, že v letošním roce náš mužský sbor opět o něco více dozrál a to nejen umělecky, ale snad i díky tomu, že v listopadu do druhé padesátky života vstoupil další náš kamarád - Marek Polášek.

Přijměte rovněž pozvání na únor 2009, kdy se opět chystáme uspořádat doma ve Vacenovicích „VI. předfašňkové setkání mužských sborů“. Pozveme nejen sbory z blízkého okolí, ale i ze vzdálenějších regionů, abyste měli možnost potěšit se krásou lidového zpěvu, hudbou a pestrostí krojů.

Děkujeme všem posluchačům, divákům i příznivcům za podporu. Naším rodinám pak i za trpělivost a pochopení pro našeho jistě „náročného“ koníčka.

Všem Vám přejeme příjemné a klidné prožití svátků vánočních a úspěšný nový rok 2009.

Mužský sbor z Vacenovic o.s.

Zdeněk Novotný

Vacenovští muzikanti 2008

Milí spoluobčané, příznivci dechové hudby, naši posluchači.

Dechovka Vacenovští muzikanti v této podobě, ve které ji znáte, hraje a baví sebe i vás už tak dlouho, že tomu v únoru bude 7 let.

Výčet akcí, na kterých nás po tuto dobu slyšíte je si každý rok hodně podobný. Musíme začít koncem roku, kdy pravidelně oslavíme narození Ježíška. Vánoce nám pravidelně rok zakončí a odstartují rok nový.

9. 3. dětský krojový ples - V sále u Letochů jsme zahráli dětem z Vacenovic i z okolních obcí. Tato akce už se stala tradicí a rádi se jí účastníme. Dělá nám velkou radost vidět malé děti v našich překrásných krojích.

24. 5. Pouť patrona pekařů a cukrářů sv. Klementa Maria Hofbauera v Tasovicích - Na této akci jsme hráli poprvé, ale snad ne naposled. Pouť mimo jiné spojena s ochutnávkou výrobků pekařů a cukrářů z Čech, Moravy, Slovenska, Polska a Rakouska. Je setkáním výrobců pečených dobrot, kterými jsou ve většině veselí lidé a drobné jazykové

odlišnosti jim nejsou vůbec na obtíž. Těšíme se na další setkání s nimi.

25. 5. Jako každý rok i letos doprovázíme oslavu Božího Těla.

1. 6. Vacenovská pouť, hrajeme na mši svatě a po ní pod lipami před kostelem.

22. 6. Soutěž mažoretek o pohár

starostky - odpoledne vítáme účastníce soutěže u obecního úřadu a po slavnostním defilé je doprovázíme v pochodu do areálu mateřské školky.

5. 7. Setkání řádu moravských rytířů Valtice – protože mezi pekaři a cukráři, jak jsme zjistili, jsou i lidé, kterým

Vacenovští muzikanti a mažoretky

v žilách koluje modrá krev, jsme po vystoupení v Tasovicích pozváni na sraz moravských rytířů. V tento den hrajeme v průvodě Valticemi a v zámecké kapli, kde jsme svědky pasování nových členů moravských rytířů. Těto skupině zajímavých lidí, pak ještě hrajeme na polní mši v Pohansku u Břeclavi.

6. 7. Náklo – na pouť sv. Cyrila a Metoděje hrajeme na návrší Náklo u liliového kříže.

Mimo jiných se zde potkáváme s našimi známými moravskými rytíři.

6.9. Pojďme hrát a zpívat-Vacenovice, areál u mateřské školy. V odpoledních hodinách za nesnesitelného vedra jsme zahráli krátký asi půl hodinový program na prvním ročníku přehlídky obecních kroužků a hudeb.

20. 9. Svaté biřmování ve farním kostele Vacenovice – hrajeme našim biřmovancům, jak při mši, tak i po ní.

5. 10. Vacenovské hody – tak jako každý rok vedeme krojované průvodem od Letochové hospody do kostela. Hrajeme při mši i po ní.

9. 11. Tasovické hody – protože Tasovice jsou, jak se říká druhé Vacenovice tradičně doprovázíme krojový průvod a mši svatou i tady. Na rozdíl od Vacenovic, kde bylo na hody krásně, v Tasovicích pravidelně padá sníh nebo prší.

O našem hraní na pohřbech, narozeninách, setkáních kamarádů se není potřeba rozepisovat ...

A už zase nastává období vánoční a tak vám všem přejeme krásné prožití svátku a mnoho úspěchů v novém roce.

Vaši Vacenovští muzikanti

DH Vacenovjáci

Dechová hudba Vacenovjáci má za sebou další úspěšný rok. V roce 2008 jsme odehráli spoustu vystoupení a najezdili za našimi posluchači nespočet kilometrů. Není účelem tohoto článku jmenovat všechny tyto vystoupení. Rád bych vzpomněl snad jen některé. Každý začátek roku je pro nás ve znamení plesů. Nejinak tomu bylo i letos. Krásný ples jsme odehráli například na Slovensku v obci Trienčanská Turna. 9.2.2008 jsme spolu se Sportovním klubem pořádali již tradiční „Reprezentační ples“. Velmi mě těší, že jeho obliba stále stoupá a každoroční shon při obstarávání vstupenek je toho důkazem. V červnu jsme se zúčastnili národopisného festivalu Strážnice. Je to pro každého účastníka tohoto festivalu vždy krásný a silný zážitek. Několikrát v roce také vystupujeme pro lázeňské hosty v Luhačovicích,

kde je vždy perfektní publikum a je radost pro ně hrát. Podobná atmosféra panovala také na přehlídce dechových hudeb „Pod slováckým vinohradem“ v Dubňanech. Letos sice pořadatelům nevyšlo počasí, ale to neodradilo věrné příznivce dechovky a zaplněná sportovní hala tleskala šesti dechovkám. Po skončení přehlídky jsme hráli ještě taneční zábavu a bylo to krásné sobotní odpoledne a večer. Rád bych také vzpomněl vystoupení na kulturní akci „Pojďme hrát a zpívat“ ve Vacenovicích, kterou pořádala Obec Vacenovice a Mužský sbor z Vacenovic. Spolupráce s tímto sborem si velmi vážím pro jeho stále se zvyšující kvalitu a kamarádský přístup. Další akci, kterou bych zde rád vzpomněl, byly hody ve Velké Bíteši. Hody hráváme poměrně často, ale tyto byly přece jen trochu jiné. Naše společné vystoupení

s Jožkou Šmukařem trvalo dvě hodiny a bylo proložené moravskou besedou v podání místního tanečního sboru.

Máme také radostné události v dechovce. Na jaře se rozrostla naše muzikantská rodina. Tenoristovi Liboru Žabenskému se narodil chlapeček. Přejeme mu do života hodně štěstí a zdraví. Oslavili jsme letos také dvě kulatiny. Klarinetista Petr Novotný 30-tiny a druhý klarinetista Petr Neduchal 40-tiny. Samozřejmě jsme všeho řádně zapili a oslavili.

Rád bych vás ještě pozval na další „Reprezentační ples“ který se uskuteční v sobotu 7.2.2009 v sále Hospody U Letochů.

Závěrem bych Vám rád popřál klidné a požehnané Vánoce a šťastný nový rok 2009.

Petr Grufík

Kapelník DH Vacenovjáci

ČESKÝ ZAHRÁDKÁŘSKÝ SVAZ

Jaký byl vinařský rok 2008 ?

Když na sklonku letošního roku vzpomínáme a hodnotíme letošní vinařský rok, snad si již málokdo vzpomene, že je to již 40 let, kdy byly vysazeny první 2 ha nynějšího komplexu vinic na Vinohrádkách. Několik nadšených členů tehdejší organizace Československého zahrádkářského svazu se zavázalo k brigádnické úpravě pozemku po těžbě lignitu k výsadbě, pozemek byl rozměřen do tehdy dovolené výměry 500 m² a provedena výsadba. O dalším dobré pěstitelské

práci našich vinařů svědčí, že tyto vinice jsou i po těchto letech stále funkční a v poměrně dobrém stavu, když řada mladších výsadeb v našem okolí již byla vyklučena.

Tato malá připomínka k letošnímu roku svědčí o tom, že práce vinařů naší obce, ale také všech funkcionářů základní organizace již Českého zahrádkářského svazu za uplynulých 40 let nebyla zanedbatelná. Potvrzovaly to každoroční pěstitelské výsledky, které nebyly sice vždy podle představ některých vinařů, ale také v závislos-

ti na daných přírodních podmínkách a práci jednotlivých vinařů. Naše základní organizace ČZS se snažila po tuto dobu stále zlepšovat pracovní podmínky ve vinicích našich vinařů, rozšiřovat jejich odborné znalosti, hájit jejich zájmy, ale také utužovat přátelské vztahy.

I když se řada z těchto našich předsevzetí za spolupráce obětavých členů zdařila, můžeme uznat, že stále ještě je řada problémů, které si vyžadují nutná řešení. Z technického rázu je to dokončení vinařské stezky mezi „Žlábky“ a

„Vinohrádky“, zásobování postřikovou vodou na společné postřik, odbyt přebytku hroznů, dokončení malé pozemkové úpravy Vinohrádky aj.

Letošní rok sliboval již od počátku vegetace možnost dobré úrody. Poměrně příznivá zima a další průběh jarního a letního vegetačního období při dobré ochraně proti chorobám a škůdcům daly vinobraní v dobré kva-

litě i množství, jaké již řadu let nebylo. Radost z dobré úrody hroznů však zmenšily starosti řady vinařů jak a kde tuto úrodu zpracovat. S podobnými problémy a mnohem horšími se potkávali a potkávají vinaři např. v Rakousku a přesto i pod stejným tlakem dovozu lacinějších vín stále vyrábí a prodávají svá domácí vína. Naše vinice jsou zařazeny v kategorizaci viničních tratí

v I. třídě, mají tedy předpoklady pro produkci kvalitních vín, tedy i jejich prodejnost.

Přejeme všem našim vinařům stále snahu k činnosti práci ve vinicích, k tomu dobré zdraví, úspěšnou spolupráci a stejné dobré roky, jako byla ten letošní.

Spokojené a požehnané Vánoce přeje Ingr Petr – předseda organizace.

CHOVATELÉ

Vážení spoluobčané a chovatelé.

28.-29.listopadu 2008 proběhla V. Chovatelská výstava MORAVY a SLEZSKA v Přerově. Obec Vacenovice reprezentoval pouze jediný chovatel p. Josef Jakubíček se svými králíky plemene FRANCOUZSKÝ BERAN.

Dopadlo to nad očekávání, po třech čestných cenách v kolekcích (vystavení tří nebo čtyř sourozenců), jedné čestné ceny za jednotlivce na místních výstavách a jedné čestné ceny na krajské výstavě v Hodoníně přivezl do Vacenovic pohár za nejlepšího jed-

notlivce ve Francouzských beranech i z Přerova. Bohužel i tento bravurní kousek je zastíněn účastí jednoho chovatele z Vacenovic. ČSCH Vacenovice byl oficiálně zrušen v letošním roce, ale to neznamená, že byly zrušeny i chovatelé. Každý chovatel může přejít do nejbližších Milotic nebo Kyjova a pod místními svazy opět reprezentovat obec na místních a celorepublikových výstavách. Ve Vacenovicích vždy byly a jsou výborní chovatelé králíků, holubů, drůbeže a exotického ptactva, ale chce to dát o sobě vědět a něco pro to i udělat, mudrovat v hospodě nestačí. Na závěr bychom chtěli popřát všem občanům klidné a smysluplné prožití svátků vánočních a do nového roku pevné zdraví, štěstí a Boží požehnání přejí

CHOVATELÉ

Chovatelská výstava

MATEŘSKÁ ŠKOLA VACENOVICE

*Dobré ráno kamarádi, kampak by jste dneska rádi?
Zlatý klíček odemkne ti dveře, kam chodí jen děti.
Dospělci úspěchaní, zapomněli někde snění,
Trpaslíci, skřítky víly-to jsou pohádkové síly.
Krásný je svět fantazie, dobře tomu, kdo v něm žije.*

Právě proto se náš Školní vzdělávací program jmenuje „S pohádkou poznáváme svět“ a jsme rádi, že počet dětí ve Vacenovicích se zvyšuje. V minulém školním roce jsme otevřeli třetí třídu. Navštěvovalo ji 14 dětí na zkrácenou docházku, v ostatních dvou třídách bylo zapsáno 28 dětí v každé třídě. V letošním školním roce máme naplněny tři třídy v každé je zapsáno 25 dětí.

Koncepce naší mateřské školy je zaměřena na vytváření pozitivního

MŠ - Pohádková plavba

postoje dítěte ke zdravému životnímu stylu, chceme dětem předávat kulturní tradice a kulturní dědictví našeho regionu. Tím u nich pěstovat lásku a úctu nejen ke své rodině ale také lásku ke své rodné obci a vlasti. Naším cílem je pomoci dětem stát se samostatnými osobnostmi schopnými působit na své okolí.

Výchovně vzdělávací činnosti zůstávají v podstatě stejné, jenom je pravidelně doplňujeme a dále rozvíjíme podle potřeb a schopností dětí. Využíváme stále nových metod a forem práce.

Dvě třídy byly vybaveny novým nábytkem. Třetí třídu budeme vybavovat v příštím roce. Naším největším problémem je nedostatečné a pomalu dosluhující zařízení školní zahrady a hlavně nevyhovující stav oken a některé zařízení školní kuchyně. Ve spolupráci s obecním úřadem se snažíme o získání finančních prostředků na opravu naší mateřské školy.

Je to naše největší přání jak nás zaměstnanců, tak dětí i rodičů, kteří si také přejí zlepšit podmínky pro vzdělávání našich nejmenších.

Proto přejeme nám všem a hlavně dětem, aby se obecnímu úřadu podařilo získat finanční prostředky na rekonstrukci naší školky a vybavení školní zahrady.

Všem rodičům, našim strážníkům a všem občanům Vacenovic přejeme pokojné a šťastné Vánoce, rok 2009 naplněný zdravím, laskavými slovy a hřejivými pohledy Vašich blízkých.

Mgr. Květoslava Malá, ředitelka MŠ

Konec školního MŠ-roku 2007-2008

Základní škola Vacenovice

1. Oblast mimoškolní a zájmová

- Všichni žáci školy se zúčastnili dvou výchovných koncertů a dvou filmových představení v Kyjově.

- Se žáky navštěvujeme muzea a galerie v Hodoníně a Kyjově.

- Žáci všech ročníků se zúčastnili exkurze do sběrného dvoru v Hodoníně v rámci projektu ke Dni Země

- Ke Dni matek jsme uspořádali v budově školy výstavu žákovských prací a keramický kroužek vystavoval své práce v místním muzeu.

- Na Den dětí jsme uspořádali atletickou miniolympiádu, kde žáci soutěžili ve dvou kategoriích v běhu na 50m, v hodu do dálky a skoku z místa. Nejlepší žáci obdrželi diplomy a věcné ceny, všichni dostali sladkou odměnu.

- V muzeu jsme se žáky shlédli výstavu fotografií a seznámili jsme se s kulturními tradicemi obce Vacenovice

- Spolupracujeme s MŠ ve Vacenovicích, uspořádali jsme návštěvu předškoláků a schůzku s rodiči.

- Spolupracujeme také se ZŠ v Miloticích, kam dochází žáci na 2.stupeň,

zúčastnili jsme se turnaje ve fotbale a ve vybíjené mezi žáky 5. tříd z Milotic, Vlkoše a Vacenovic

- Zapojili jsme se do projektu Zdravé zuby a Školní mléko.

- Spolupracujeme s policií ČR, zapojili jsme žáky 2. a 3. třídy do projektu Kapka prevence. Zúčastnili jsme se výtvarné soutěže na téma Bezpečná cesta do školy a někteří žáci byli odměněni pěknými cenami u příležitosti Dne otevřených dveří.

- Připravili jsme projekt ke Dni Země s názvem "Robinsoni", ve kterém se žáci netradiční formou seznamovali s ekologickou výchovou a plnili zajímavé úkoly v rámci výuky.

- Věnujeme se talentovaným žákům, kteří se pak hlásí na osmileté gymnázium a jinak specificky zaměřené školy např. s výukou informatiky nebo angličtiny.

- Individuálně se věnujeme žákům s poruchami učení. Spolupracujeme s PPP v Hodoníně a SPC v Kyjově.

- V tomto školním roce se děti zapojily do kroužků: keramického, počítačového, anglického jazyku a

dyslektického. V rámci nepovinného předmětu navštěvovaly logopedii.

2. Oblast výchovně vzdělávací

V loňském školním roce navštěvovalo školu 73 žáků, 54 žáků prospělo s vyznamenáním, 17 žáků prospělo a 1 žákyně neprospěla. 9 žáků obdrželo pochvalu za píli, aktivitu nebo vzorné plnění svých povinností a pěkné chování vůči ostatním spolužákům. Nikdo nebyl hodnocen sníženou známkou z chování, avšak byla udělena tři napomenutí třídní učitelky žákům 4.třídy.

Na osmileté gymnázium se z pátého ročníku nehlásili žádní žáci. Jeden žák a žákyně udělali zkoušku na školu J.A.Komenského v Kyjově se zaměřením na matematiku a další žák a žákyně byli přijati na školu s rozšířenou výukou anglického jazyka v Kyjově. Jedna žákyně udělala talentové zkoušky na taneční konzervatoř v Brně. Ostatní žáci pokračují na 2. stupni v ZŠ Milotic.

3. Oblast personální

V naší škole vyučuje pět učitelek a jedna vychovatelka školní družiny.

Všechny jsou kvalifikované a nadále se vzdělávají v kurzech a seminářích, které pořádá Středisko služeb školám v Hodoníně nebo jiné akreditované školicí organizace. Celkem jsme se zúčastnili 17 kurzů, z toho převážně zaměřených na netradiční metody výuky. Nové poznatky uplatňují učitelky ve své pedagogické činnosti a předávají si zkušenosti v rámci schůzek metodického sdružení. V 1. ročníku jsme již začali vyučovat podle nového vzdělávacího programu s názvem „Škola pro život – šance pro každého“,

který vychází z Rámcového vzdělávacího programu.

4. Oblast materiální a technická

Škola je po stránce materiální zabezpečena dobře. Máme dostatek učebních pomůcek i pro žáky, kteří dochází do dyslektického kroužku nebo na logopedii, kde potřebují speciální pomůcky. Pořídili jsme také nový nábytek do ŠD, nové hračky se zakoupily z finančních prostředků, které se vybraly za školné od rodičů. Plánujeme zakoupit další výškově stavitelné žákovské lavice i žid-

ličky tak, aby odpovídaly výšce žáků. Prozatím jsme zakoupili lavice a židle pro žáky 4.a 3. třídy.

Spolupráce se zřizovatelem Obce Vacenovice je na dobré úrovni, bude se provádět rekonstrukce elektroinstalace na kterou chce obec zajistit finanční prostředky z dotací.

V počítačové učebně je 10 počítačů, které budou muset být za nějakou dobu postupně vyměněny za nové, výkonnější. K výuce využíváme počítačové programy a také internet.

Mgr. Marie Řiháková, ředitelka školy

Miniolympiáda

ZŠ - exkurze do sběrného dvora

Duchovní zamyšlení k vánocům a k novému roku

Motto: „Dobré skutky jsou články, které vytváří řetěz lásky.“

Milí bratři a sestry,

přeji Vám pokojné a požehnané prožití vánočních svátků, naplněné zdravím a láskou.

Láska a dobrá vůle jsou základem šťastného života. V každodenním životě potřebujeme dobrou vůli. Bez ní nejsme schopni se na něčem rozumném domluvit. Šířme s Boží pomocí pokoj v naší obci a mějme dobrou vůli vůči svým bližním.

Vánoce a nový rok bude takový, jací budeme my. Měl by být dobrou modlitby, radosti a vzájemné ochoty. Pak se nám dostane i Boží požehnání.

To Vám všem přeje, hojnost Božího požehnání vyprošuje a vděčně těmito řádky pozdravuje

Váš P. František Adamec, duchovní správce.

Motto na cestu životem:

„Do tmy zasvitlo světlo - nezavírejme před ním oči.

Do zimy zasáhlo teplo - neutíkejme před ním.

Na svět vstoupil Bůh - neuzavírejme před ním duši.

Bůh se k nám snižuje - neopovrhujme jeho láskou.“

Váš duchovní správce

P. Fr. Adamec

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2008

V sobotu 5. ledna se konala již 8. Tříkrálová sbírka. Sraz všech skupinek byl v 8.30 hodin v kostele, kde náš duchovní otec udělil koledníkům požehnání. 9 skupinek vyrazilo do chladného, mrazivého počasí k Vaším domovům, kde už byli mnohdy netrpělivě očekáváni. Je jistě příjemné, že dětem nabízíte teplý čaj pro zahřání nebo i nějakou laskominu. Díky Vaší štědrosti se podařilo vykoledovat neuvěřitelných 67. 130,- Kč. Upřímně Pán Bůh zaplať.

Tříkrálová sbírka 2009 se bude konat v sobotu 10. ledna.

Na závěr bych ráda poděkovala všem klukům a holčím i vedoucím skupinek za jejich ochotu, obět a čas, který věnují této záslužné činnosti.

PASTORAČNÍ A EKONOMICKÁ RADA FARNOSTI

Několikrát do roka se schází členové pastorační a ekonomické rady farnosti. Schůzky organizuje duchovní otec vždy, když je potřeba vyřešit nějaký problém nebo organizovat církevní akci, například Boží Tělo, pouť, hody, přípravu na Velikonoce nebo na Vánoce. Cílem těchto setkání je nejen vyřešit danou situaci, ale společně se i pomodlit a povykládat.

SCHÓLA

Již devatenáct let se scházíme v zadních prostorách fary, abychom si nejen zazpívali, ale společně se i pobavili. Za tuto dobu se v našich řadách mnohé událo i změnilo. Jedno však zůstává stejné - radost zpívat a svým zpěvem při mši svaté přispět k Boží chvále. Touto cestou bychom Vám milí čtenáři, popřáli, abyste v tento čas měli možnost otevřít své srdce pro Toho, který k nám přichází. Přejeme šťastné a požehnané Vánoce a v novém roce 2009 živou víru, pevnou naději a pravou lásku, která nepřestává růst.

Členové Schóly

MINISTRANTI

Je nás celkem 7 ministrantů. V ministrování se střídáme po týdnu. Někdy se ale stane, že na službu nepřijde nikdo. Máme totiž nejen studijní povinnosti, ale i jiné koníčky a záliby. Byli bychom rádi, kdyby se přihlásili další kluci, aby nás bylo víc a tak bychom se mohli lépe střídat. Ti nejstarší už za nějaký čas skončí úplně a potom budeme asi jenom dva. A to se fakt nedá zvládat. Nebojte se toho, není to nic náročného, my Vám pomůžeme, tak jako nám pomáhala „stará garda“. Přece nenecháme velebného pána na oltáři samotného. Tak díky a těšíme se na Vás. A přejeme Vám hezké Vánoce.

Martin, Jirka, Filip, Jakub, Marek, Tomáš, Patrik

BIŘMOVÁNÍ

Asi nejvýznamnější událostí letošního roku bylo udělování svátosti biřmování 57 biřmovancům z Vacenovic. Byl to nápor pro všechny – pro duchovního otce, pro kluky a holky, pro kmotry i pro rodiče. Asi 9 měsíců se všichni připravovali, dokonce i farníci, protože příprava probíhala skoro každou nedělí na hrubé. Chtěli jsme tím ulehčit hlavně duchovnímu otci, aby měl v neděli odpoledne volno. S napětím jsme očekávali, kdo přijede svátost udělovat. Dostalo se nám té cti, že přijel samotný otec arcibiskup Jan Graubner. Trošku jsme měli i obavy, protože o něm je známo, že biřmovance zkouší a to jsme si nebyli dost jistí, jestli při té zkoušce obstojí. Všechno vyvrcholilo v sobotu 20. září. Vyzdobený kostel se ještě víc rozžářil krásou krojů a všichni s napětím očekávali, co se bude dít. S klidným a usměvavým výrazem ve tváři pak středem kostela přišel otec arcibiskup v

doprovodu kněží z okolních farností v čele s otcem děkanem. Samozřejmě jsme ho přivítali a i on řekl několik milých slov na úvod. Pak začala mše svatá a po kázání otce arcibiskupa, kdy opravdu kladl biřmovancům otázky, se začalo se samotným udělováním svátosti biřmování. Celý kostel zářil spokojeností a klidem. Tak na všechny přítomné působil Duch svatý. Usmíval se i náš duchovní otec, který všemu přihlížel na chlapecké lavičce. Týden před slavností totiž onemocněl a byl hospitalizován a málem ani nebyl v našem společenství. A to by jistě mrzelo nejen nás, ale i jeho, vždyť on měl největší zásluhu na přípravě těchto mladých lidí. Jemu patří největší

poděkování. Všechno dopadlo dobře, před kostelem otec arcibiskup pózoval fotografům spolu s biřmovanci, rozdával úsměvy na všechny strany, až už jsme ho museli přemluvit, aby šel na oběd.

Přejeme všem mladým lidem, aby síla Ducha svatého působila v jejich nitru a aby sílu, lásku a radost rozdávali i svému okolí.

ADVENTNÍ PUTOVÁNÍ S PANNOU MARIÍ

Je téměř už tradicí, že v době adventu navštěvují místní ženy se sochou Panny Marie rodiny, ve kterých žijí osamělí, staří nebo nemocní lidé. Svojí návštěvou připomínají nejen to, jak těhotná Panna Maria hledala nocleh při sčítání lidu v Betlémě, ale chtějí také potěšit, společně se pomodlit nebo jenom tak povykládat s těmi, kteří už třeba nemají možnost chodit do kostela nebo na jiná setkání. Naše ženy se vždy dopředu ohlásí, a pokud někdo jejich návštěvu odmítne, nezlobí se. O návštěvu s Pannou Marií mají ale zájem i rodiny s malými dětmi. Letos chodily 4 skupinky. U někoho se zastaví jenom na návštěvě, v některé rodině socha P.M. „přenocuje“ do druhého dne. Děkujeme našim ženám za jejich ochotu a čas i za to, že přináší jiným pokoj a radost ze společného setkání.

NÁBOŽENSTVÍ

Výuka náboženství začíná již v první třídě základní školy. Ve Václavovicích učí P. Josef Chovanec, farář z Milotic. Prvním svatým přijímáním nebo ukončením 5. třídy však vzdělávání nekončí. Náboženství se učí i na druhém stupni ZŠ, na gymnáziu nebo na jiných školách v Kyjově, v Ratíškovcích, v Hodoníně. Ne vždy si to však rodiče a žáci uvědomují. Pro křesťana je hodina náboženství stejně důležitá jako třeba matematika nebo český jazyk. Umožnit svým dětem výuku náboženství patří k základním povinnostem křesťanských rodičů. Kolik vacenovských dětí chodí do náboženství? Celkem 45!

- Vacenovice 31, Milotice 5, Ratíškovice 1, Kyjov 8

Ještě minulý školní rok učila náboženství p. Lucie Ingrová, která si nyní užívá mateřství. Děkujeme jí a přejeme jí hodně radosti a spokojenosti v rodinném kruhu a mnoho osobních úspěchů.

VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY

- 24.12. - poslední roráty - mše sv. v 7.00 hod
- 24.12. - Štědrý den – mše sv. ve 20.00 hod
- 25.12. - Boží hod vánoční – mše sv. v 8.00 a v 10.00 hod
- 26.12. - svátek sv. Štěpána – mše sv. v 8.00 a v 10.00 hod
- 27.12. - svátek sv. Jana – mše sv. v 7.00 hod (svěcení vína)
- 28.12. - svátek Svaté rodiny – mše sv. v 8.00 a v 10.00 hod (Mládátka – svátek křesť. dětí)
- 31.12. – Silvestr – mše sv. v 16.00 hodin
- 1. 1. - slavnost Matky Boží – mše sv. v 8.00 a v 10.00 hod

24.12. po mši svaté v 7.00 hodin navštíví doma duchovní otec Vaše nemocné a udělí jim svátosti.

Všem, kteří pomáhají naší farnosti, patří velké poděkování a upřímné Pán Bůh zaplať.

Zvláštní poděkování pak patří našemu duchovní otci P. Františku Adamcovi a ctihodné sestře Ludvice. Oběma vyprošujeme zdraví, trpělivost, hodně ochotných pomocníků, skromnější farníky a hojnost Božích milostí.

Vánoce znamenají setkání s láskou.

S láskou Boží, která v dítěti Ježíši přišla na svět.

S láskou, která je nabízena celému lidstvu, která se ale ani jedinému člověku nevnučuje. S láskou, která otevírá dveře víry, ale nemá žádné donucovací prostředky, kterými by zlé lidi donutila jednat dobře.

Ježíš se narodil také pro tebe. Ježíš se narodil také pro tebe – ať jsi kdokoliv. Starý či mladý, šťastný nebo nešťastný, úspěšný nebo neúspěšný. Narodil se pro tebe a k tobě chce také přijít. Chce přijít, aby ti ukázal naději, která nezávisí na tvých schopnostech výhrách či prohrách. Chce přijít, aby ti otevřel cestu k bohatství, které není závislé na tvých úspěších, ani na míře inflace.

Chce přijít, aby ti ukázal, že ti může být odpuštěno a že i ty můžeš dojít naplněného života.....

Všem farníkům a spoluobčanům přejeme požehnané vánoční svátky a v novém roce zdraví, pokoj a spokojenost.

Blanka Bábíčková

TJ Sokol Vacenovice

Rok 2008 byl v celé ČOS zasvěcen vzniku Československa před 90-ti lety. V tělocvičných jednotách probíhaly vzpomínkové akce, akademie a cvičení. Sokolové vždy stáli po boku T.G. Masaryka a byli jeho nejdůležitější oporou. Klidný rozvoj přerušila 2.světová válka a sokolové se zapojili do odboje proti fašismu. Spousta jich bylo zastřelena nebo odvečena do koncentračních táborů.

Po jejím skončení opět začala pracovat ČOS až do únorových událostí v roce 1948. Sokolové nový komunistický režim odsuzovali, došlo opět k zatýkání a k likvidaci Sokola. Mnoho sokolů odešlo za hranice, kde pokračovali v jeho tělovýchovných tradicích a

vlasteneckých idejích.

Obnova Sokola se uskutečnila v roce 1990 a nebyla jednoduchá. Obnově nepřáli komunisté i funkcionáři ČSTV, docházelo ke sporům o majetek, který byl až po dlouhé době vrácen obnověným jednotám. Většina sokoloven byla zchátralá nebo úplně zdevastovaná, ostatní majetek byl rozkraden.

V té době jsme i my založili novou sokolskou jednotu z bývalé tělovýchovné organizace ZRTV. V současné době máme dva oddíly cvičení žen, tři oddíly mažoretek a pěvecký ženský sbor Marijánky. Právě Marijánky se zúčastnily celostátní přehlídky pěveckých souborů v Jihlavě, kterou k 90. výročí vzniku Československa pořádala ČOS.

Odvezli jsme si pěkné vzpomínky na krásnou a srdečnou atmosféru, která mezi účinkujícími panovala.

Kromě pravidelného cvičení v tělocvičně základní školy pořádáme i akce kulturní. Uskutečnili jsme poznávací zájezd do Kroměříže a prohlédli jsme si bohaté historické památky. Také jsme se setkali s přáteli v Těšnovicích, kde nás velmi mile přivítali. Společně jsme prožili pěkné chvíle na adventním koncertu v kostele v Těšnovicích.

Přeji všem krásné a pokojné vánoční svátky a do nového roku hodně zdraví, životního elánu a osobních úspěchů.

*Za TJ Sokol Vacenovice,
Marie Řiháková*

Mažoretky Srdíčka

Blíží se konec roku, vánoce a spousta příjemných i těch nepříjemných starostí s tím spojených a všichni se divíme jak rychle to uteklo.... a naše nejmenší mažoretky MINI SRDÍČKA mají za sebou první vystoupení. To jejich úplně první bylo na naší tradiční besídce která se konala vloni v prosinci v přísáhlí našeho kulturního domu. Jen pro připomenutí: MINI SRÍČKA jsou děvčátka ve věku 5-6 let a je jich 10. Starší holky BABY SRDÍČKA jsou prostřední holky, které pracují již pátým rokem a je to 7 děvčat od 8-11 let. To je spíš společná spolupráce, některé prvky nebo cviky v sestavě jsou i jejich nápady. Ještě k nám patří trio SWEET SRDÍČKA našich nejstarších 12letých děvčat, které na svých sestavách pracují samostatně.

U těch nejmenších „prdošků“ jsme začínaly s učením asi šesti cviků a postupně přidáváme další, základní točení hůlkou zvládají jaksepatří. Do sestavy jsme začaly přidávat i přechody z místa na místo, no šikovné holky. V květnu se s námi již zúčastnily integrované přehlídky v Hodoníně, kterou pořádala vedoucí hodonínských mažoretek. Vystupovaly na ní nejen mažoretky, ale i děti s dětských domovů a ústavů. Celý den začal

tradičně na Pěší zóně, kde proběhlo pochodové defilé. Mimochodem v Hodoníně to bylo první pochodové defilé našich nejmenších mažoretek, další vystoupení na nás čekalo až večer v kulturním domě. Než na nás přišla konečně řada, některé holčičky už usínaly, prostě náročný večer.

Asi největší část budu věnovat našemu společnému soustředění v Itálii na ostrově Isola d' Elba, kterého jsme se zúčastnily spolu s mažoretkami ze Ždánic. Celkem nás v naší výpravě bylo 37, z toho 7 vedoucích. Výhodou výpravy byla přítomnost zdravotní sestry (naštěstí jsme její služby celou dobu nepotřebovaly), která byla hlavní vedoucí celé výpravy a zároveň působí jako vedoucí Ždánických mažoretek. Ostatní vedoucí nebo doprovod byli z řad rodičů nebo kamarádky hlavní vedoucí, ale žádná neměla pedagogické vzdělání, jak si mysleli někteří z Vacenovic, že tohle musí mít každá vedoucí. Co se týká našich mažoretek, tak my jsme byly jen na doplnění míst v autobuse. Spolu se mnou jelo jen 5 děvčat z našich mažoretek, takže na hlídání úplně super. Sraz jsme měli 10.6 ve 12.00 hodin ve Ždánicích, první překvapení se konalo hned když přijel náš autobus. Byla to totiž obyčejná

KAROSA a ještě k tomu bez klimatizace. Ale i přesto všechno nás dovezla tam, kam jsme se chtěli dostat. Nakonec celé výpravy jsme všechny dospěly k názoru, že starou Karosou bylo cestování daleko příjemnější než luxusním autobusem, kterým jsme cestovaly na zpáteční cestě. Dokonce jsme si řekly, že bychom se na ostrov Elba vrátily hned i tou KAROSOU. Cestu jsme si zpříjemňovaly častými zastávkami na odpočívadlech, které holky strávily občas na různých houpacích, prolézačkách a podobně. Do Italského přístavu Piombino jsme dorazily v 5 ráno, přesedly jsme na trajekt, kde jsme přivítaly svítání sluníčka a samozřejmě prolezly celý trajekt. Asi nejvíce se holkám líbilo v dětském ráji, kde strávily spoustu času. Mimochodem tento dětský areál na trajektu je určen dětem do 6 let....a byly tam všechny... V 6 hodin jsme vypluly směr „náš“ ostrov, který nás přivítal mírným mlhovým oparem. V hlavním městě a přístavu ostrova PORTOFERRAIO jsme přesedly zpět na autobus, který nás převezl přes část města a kopeček (v této části má ostrov na šířku jen 8 kilometrů) do „našeho“ kempu CASA DEI PRATI (v překladu to znamená „dům na louce“). Ubyto-

vané jsme byly v karavanech, k moři jsme to měly asi 800 metrů a do jídelny pod slunečníky kousíček. Zjistily jsme, jak je ten svět malý. Vedle nás v druhém kempu byli ubytovaní turisté z Mutěnic. Celý pobyt jsme si zpříjemňovaly u moře, návštěvou pizzerie a ochutnáním chlazeného jogurtu. Jednou z dalších příjemností byl výlet do hlavního města ostrova, kde jsme pochodily po městě s našim delegátem a průvodcem a podívaly se do vily Napoleona (jak je známo Napoleon na Elbě nějaký čas pobýval jelikož tam byl ve vyhnanství) a prošly jsme si tržnici. Mimo jiné jsme vystupovaly v „našem“ kempu, dále na naší pláži LACONA nebo svým vystoupením otevíraly sezonu v dalším kempu. Za odměnu za tohle vystoupení jsme dostaly vstup do luxusního bazénu. A samozřejmě jsme hodně mažoretkovaly. I když jsme se snažily nemyslet na odjezd, bohužel se i náš pobyt chýlil ke konci a my k naší nelibosti si musely zabalit věci k odjezdu domů. V den našeho odjezdu 18. 6. jsme si ještě naposledy zašly k moři, ale i tohle skončilo. Naposledy se otočily k moři, zamávaly všem, kteří se o nás v kempu starali a kteří se přišli s námi rozloučit a my jsme se rozjely domů.....Z ostrova jsme si odvezly spoustu zážitků, vzpomínek, suvenýrů a fotografií. Do Ždánic jsme dorazily 19.6. v 9 hodin ráno. Sotva jsme se trochu aklimatizovaly na domácí podmínky, čekala nás další důležitá akce, a to „3. ročník soutěže

o putovní trofej starostky obce“. Naše mažoretky úspěšně obhájily 3. místo z loňského roku a čekání na výsledky zkrátily svým vystoupením ještě naše nejmenší mažoretky MINI SRDÍČKA, pak trio SWEET a ještě přidaly své vystoupení s trásnými BABY SRDÍČKA.

O prázdninách jsme se jako každoročně jako hosté Hodonínských mažoretek zúčastnily Vavříneckých slavností. Vzhledem k tomu, že tato akce se koná o prázdninách, logicky je účast děvčat malá, ale to nikdy nevadilo. Letos jsme jedno vystoupení předvedly jako společnou sestavu všech našich mažoretek a jelikož se naše společné vystoupení líbilo nejenom nám, ale i divákům, tak jsme se rozhodly takové vystoupení opakovat pravidelně. Další společné vystoupení jsme předvedly na akci pořádané Obecním úřadem Vacenovice dne 6.9. nazvané „Pojďme hrát a zpívat“.

Za 14 dní po této akci ve dnech 26. 9. - 28. 9. nás čekalo další soustředění, ale tentokrát jen na Litneru. Na soustředění jsme nejenom nacvičovaly novou skladbu, ale i soutěžily nebo se byly podívat v lese k Žilkovu dubu, který roste údajně už 100 let a svým velkým vzrůstem tomu dával a svým velkým vzrůstem tomu dával za pravdu. Mezi drobnými stromčiky se majestátně vyjímal.

16.11. jsme se jako hlavní pořadatelky rozhodly uspořádat po delší době dětský karneval. Rozhodně se nám akce podařila a doufám že hlavně ti nejmenší, kterým akce patřila, odcházeli spokojeni. I když se

v organizaci objevily drobné chyby, ale chybami se člověk učí a hlavně - člověk by měl být trochu tolerantní a pochopit těch spoustu starostí spojených s takovou akcí. Vždyť v neděli jsme s holkami (myslím tím mažoretky) už o půl desáté byly v sále a chystaly výzdobu. Rodiče mažoretek mě pomohli nejenom dary do tomboly, ale i prodejem vstupenek nebo obálek do tomboly a za to jim všem, rodičům i mažoretkám, patří velké poděkování.

Do konce tohoto roku nás čeká ještě jedna akce, a to tradiční setkání mažoretek. Tentokrát nám vyšla na sobotu 6. 12. Na tento den jsme si pozvaly tradičně soubory z Hodonína a Vracova .

Chtěla bych ještě jednou poděkovat rodičům mažoretek za pomoc a podporu a samozřejmě všem sponzorům a to jsou: Obec Vacenovice, firma Anticoro Bábík Josef, Květinářství Blanka Synková, Potraviny Jiří Bábík , Pekárna Marcián Vacenovice, Cukrárna U Mikulčíků, Drogerie Lenka Koubská a Hospodě U Letochů za pronájem sálu. Nesmím zapomenout na Vacenovské muzikanty, kteří nás doprovázejí na našich akcích. Na závěr bych chtěla vám všem popřát spokojené a krásné prožití vánočních svátků vánočních, spoustu splněných přání a do nového roku hlavně hodně zdraví a štěstí.

*Jarmila Kristová
vedoucí mažoretek*

KVASACO Vacenovice

Futsalový klub KVASACO Vacenovice existuje od roku 2004 a v současné době hraje okresní Joma ligu ve futsalu. V sezóně 2007/2008 ve stejné soutěži obsadil po základní části druhé místo avšak v závěrečném play off vypadl hned v prvním vyřazovacím zápase s teamem ze Ždánic. Mužstvo je tvořeno hráči z Vacenovic a blízkého okolí a jeho základna počítá 24 hráčů. Trenérem je pan Marek Mišík.

Mezi další činnosti klubu patří také pořádání letního turnaje v malé kopa-

né Letocha cup, který se za svých šest ročníků rozrostl na dvoudenní turnaj a přivítá každoročně mnoho celků z celé republiky a výjimkou nejsou ani celky ze Slovenska. Letošním vítězem se stalo mužstvo V 42 Lazaří z Hané.

Vedení klubu by tímto chtělo poděkovat za podporu obci Vacenovice, hlavním sponzorům Hospodě u Letochů a firmě Plášek&Profota za podporu v činnosti klubu.

Jménem vedení klubu si dovoluujeme popřát všem našim hráčům, pří-

znivcům a ostatní veřejnosti mnoho štěstí, zdraví a osobních úspěchů v novém roce 2009.

*za KVASACO Vacenovice
předseda klubu
Ing. Radek Procházka*

SK Mogul Vacenovice v roce 2008

Činnost SK Mogul v roce 2008 v 76.výročí existence oddílu byla zahájena 6.1.2008, kdy se uskutečnila valná hromada, která na další dvouleté období zvolila výbor v složení:

předseda - Šťastný Metoděj, místopředseda - Ing.Novák František,

sekretář - Steinhübel Marian, členové: Kotásek Josef, Synek Josef, Špičák Jan,

Tomčala Antonín, Bařák Ladislav, Broda Luděk, Dobeš Jan, Kacr Radim, Konečný Petr, Mlýnek Zbyněk. 13-ti členný výbor řídí činnost třech klubů, ve kterých je organizováno 286 členů.

Z uvedených členů je přes stovku aktivních sportovců, ze kterých je na

sedmdesát sportovců mládežnického věku, 12 kvalifikovaných trenérů, čtyři kvalifikovaní rozhodčí a dvacítku aktivních organizačních činovníků.

Lehkoatletický oddíl vedený paní Bařákovou Evou svá úsilí věnuje přípravě a organizaci tradičního „Běhu osvobození Vacenovic“. 12.dubna 2008 proběhl již 34.ročník populárního krosu, který je zařazen do společné soutěže vytrvalců Grand Prix okresů Hodonín a Skalica (SVK). Letos jich bylo zařazeno 22 závodů. Součástí Grand Prix je i Hodonínský běžecký pohár mládeže a soutěž juniorů a dorostenců JUNDOR. V pořadí druhého závodu Grand Prix „Běhu osvobození Vacenovic“ se účastnilo

218 startujících, z toho 139 v mládežnických kategoriích. Z našich občanů se závodu účastnily v kategorii mužů Bábík Antonín, Šimeček Pavel, Novotný Miroslav a v soutěži přípravek Blahová Kristýna, Blaha Rostislav, Fridrich Petr, Šural Jakub. Příští jubilejní v pořadí již 35.ročník je plánován na sobotu 18.4.2009.

Proto již dnes vyzýváme i dalších našich občanů, aby se tohoto běhu účastnily. Běžet se bude v kategoriích 6000 m muži, 4000 m ženy, 2000 m dorostenci a junioři, 1000 m žáci, 500 m přípravky a 60 m nejmladší. Všem, kteří tento závod připravují a podílejí se na přípravě a samotném provedení zdárného průběhu patří náš dík.

Běh osvobození Vacenovic duben 2008

Sportovní stadion

SK Mogul Vacenovice – oddíl stolního tenisu

Chtěl bych Vás seznámit s činností oddílu stolního tenisu v sezóně 2008-2009. Organizační činnosti a vedení družstva se věnuji již šestým rokem, tuto funkci jsem převzal po panu Zdeňkovi Křížkovi st. V letošním roce máme přihlášeny 3 družstva.

Náš A-tým, který hraje okresní ligu, skončil v polovině sezóny na 4. místě v základní soutěži. Začátkem dubna budou kluci hrát o postup do vyšší soutěže, tak jim všichni držme palce.

Za náš A-tým pravidelně nastupují: Křížka Zdeněk ml., Chváta Petr,

Novák Miroslav st.,

Novák Radek a občas jim vypomáhá Novák Václav, který stabilně nastupuje za B-tým.

B-tým hrající o skupinu níž, tedy okresní přebor, je taky na 4. místě, má ale stejný počet bodů jako druhý a třetí. Tuto sezonu se jim hodně daří. Z této skupiny postupuje pouze jeden, takže na postup to asi stačit nebude, ale nic není ztraceno. Za B-tým pravidelně hrají Bábík Josef, Charvát Petr, Novák Václav, Novák Miroslav ml. a Mikulčík Libor. Někdy vypomáhá z C-týmu taky jeho bratr Václav.

A na závěr C-tým, pro zatím jsou na 7 místě. Hrávají zde žáci a dorostenci zatím se jim nějak moc nedaří, ale každým zápasem získávají nové a nové zkušenosti. Chuť a elán jim nechybí což je velmi důležité. Za C-tým pravidelně nastupují: Mikulčík Václav, Koubský Radek, Nikl Jan, Fišman Jan, Fišman David.

O stolní tenis je stoupající zájem, v současnosti navštěvuje trénink 8 žáků ZŠ Vacenovice.

Tak jako předloni i letos jsme pořádali už 4.ročník Vánočního turnaje, který se odehrával v sále hospo-

dy U Letochů. Celkem se zúčastnilo 40 hráčů.

Na prvních místech se umístili Fišman Jan, Fejfar Milan a Řihák Zbyněk

Letos plánujeme pořádat Vánoční turnaj dne 29.12.2008. Věříme a doufáme, že přijdou všichni nadšenci tohoto sportu.

Fotbalový oddíl je nejstarším a nejmasovějším oddílem se čtyřmi družstvy.

Žáci – starší se v ročníku 2007/08 v OP umístili na 10.místě s 7 body a skórem 17:125 a mladší také na 10.místě s 5-ti body a skórem 19:146. Nelichotivou situaci v této kategorii jsme museli řešit tím, že jsme přihlásili do dalšího ročníku jedno družstvo starších žáků a provedli výměnu vedení v této kategorii. Žáci po podzimní části v okresní soutěži jsou na 2.místě s 22 body a skórem 44:7. Nejlepším střelcem je Korčák Petr s 19-ti góly.

Přípravka- dalším krokem ke zkvalitnění činnosti mládeže byl proveden nábor 6-10letých kluků do základní přípravy a přihlášení do okresní soutěže přípravek, co bylo učiněno historicky poprvé v našem oddíle. V současnosti máme víc než dvacet

registrovaných kluků v této věkové skupině. V soutěži jsou na 4.místě s 20 body a skórem 47:32. Nejlepším střelcem je Brázdil Petr s 29 góly.

Dorost- je stálíci v krajské 1.třídě, což již dlouhá léta dokazuje. V ročníku 2007/08 se umístili na 7.místě s 39 body a skórem 53:51. V dosavadní podzimní sezóně jsou na 9.místě s 17-ti body a skórem 29:24. Nejlepším střelcem je Šťastný Petr s 9-ti góly.

Muži: letošní rok zahájily přípravu zimním turnajem na umělé trávě v Mutěnicích. Minulý ročník 2007/08 ukončili na 3.místě v 1.A třídě s 41 body a skórem 40:37, co bylo o dva místa lepší umístění jako v předcházejícím ročníku. V letošním ročníku po podzimní části jsou na 5.místě s 22 body a skórem 22:16. Nejlepším střelcem je s pěti brankami Voříšek Michal.

V oblasti údržby jsme v letošním roce provedli výměnu odpadu ve sprchách hostů, izolaci mokrých zdí na chodbách pod tribunou, obnovení nátěrů zábradlí kolem hřiště, tribuny a vstupních bran, zhotovili přenosné branky 2x 5 m pro přípravky a vybudovali osvětlení části hřiště pro trénink.

Přípravka i žáci se budou připravovat v tělocvičně na ZŠ Milotice. Přípravka se účastní Okresní halové ligy přípravek, která je plánovaná od 3.1. – 15.3.2009 v kategorii mladších i starších přípravek. Turnaj, který budeme organizovat v rámci této ligy se uskuteční v tělocvičně ZŠ v Miloticích a to pro mladší 14.2. a pro starší 7.3.2009.

O konkrétních termínech budou hráči a rodiče informováni prostřednictvím vedoucích jednotlivých družstev.

Závěrem výbor SK vyslovuje dík všem, kteří svůj volný čas věnují práci při řízení nebo výchově mladých sportovců, pomáhají při zabezpečování sportovního života ve Vacenovicích a zejména všem sponzorům, Obecnímu úřadu, drobným podnikatelům a živnostníkům za dary poskytnuté v průběhu roku na zabezpečení chodu klubu a činnosti v něm. Do nového roku 2009 přejeme všem příznivcům vacenovického sportu hodně zdraví, pracovních úspěchů a hodně štěstí v osobním životě.

*Steinhübel Marian
Sekretář SK Mogul Vacenovice*

Plán zimní přípravy

St.	7.1.	16:30	zahájení jarní přípravy muži, dorost	
Ne	18.1.	17:00	ZT Mutěnice	Rohatec – muži
So	24.1.	17:00	ZT Mutěnice	Popudinské Močidlany(SVK) – muži
So	31.1.	11:00	ZT Mutěnice	Bzenec – muži
	4.- 7.2.		Luhačovice	soustředění muži
so	7.2.	20:00	sál u Letochů	Sportovní ples
so	14.2.	15:00	ZT Mutěnice	Kyjov – muži
pá	20.2.	18:30	ZT Mutěnice	V.Pavlovice – muži
so	28.2.	13:00	doma	dorost – Milotice
ne	1.3.	17:00	ZT Mutěnice	Milotice – muži
	7.-8.3.		ZT Mutěnice	muži o umístění
so	7.8.	13:00	doma	dorost – Bzenec
ne	15.3.	13:00	doma	dorost – Velká nad Veličkou
		15:00	doma	muži - Velká nad Veličkou
so	21.3.	13:00	doma	dorost – Vnorovy
	15:00		doma	muži – Slovan Brno
ne	29.3.		doma	zahájení mistrovských zápasů

Hasiči Vacenovice

Občanské sdružení dobrovolných hasičů ve Vacenovicích mělo na počátku roku 2008 cca 30 členů. Sdružení se snaží vytvářet podmínky pro rozvoj volnočasových aktivit a zájmovou činnost svých členů. Již dlouhodobě se věnuje požárnímu sportu, v zimních měsících zabezpečuje pro své členy rekreační sportování v tělocvičně v Miloticích. Dle možností provádíme sběr kovového šrotu v obci.

I když to z úvodních řádků není tak zřejmé, i v tomto roce vykazovala naše organizace celkem bohatou činnost. Jednou z hlavních aktivit organizace je působení v oblasti požárního sportu. Organizace je členem sdružení právnických osob „Extraligy ČR v požárním útoku“, které je pořadatelem celostátního seriálu soutěží stejného názvu. Tato celostátní soutěž existuje od roku 1995 a vacenovičtí hasiči i přes nevydařené poslední ročníky stále patří k těm nejúspěšnějším týmům v ČR. Jestliže uvádíme nevydařené ročníky, máme na mysli zejména rok 2007 a rok 2008, kdy se nám nepodařilo postavit konkurenci schopné soutěžní družstvo a v celkových

výsledkových tabulkách v uvedených sezónách jsme se propadli na spodní místa. O tom, že se nám v roce 2008 nepodařilo postavit kvalitní tým svědčí i celkové umístění v „Požární Grand-Prix“ okresu Hodonín, kde jsme skončili celkem na ostudném až 5. místě. Přitom vacenovičtí hasiči od roku 1994 tuto soutěž 12x vyhráli a 2x se umístili na 3. místě. Uvedené výsledky, které chápeme jako nezdar, mají několik důvodů a pro nás je podstatné, že tyto důvody známe a umíme je pojmenovat, což by mělo umožnit návrat vacenovických hasičů zpět na přední pozice, jak v rámci regionu, tak i v rámci republiky.

Známkou toho, že neočekáváme, že se situace vyřeší sama, jsou naše kroky, které jsme již v letošním roce učinili. Prvním významným krokem je skutečnost, že jsme začali pracovat s dětmi a založili jsme zatím jen jeden oddíl mladých hasičů. Pravdou je, že práci s mládeží se po dlouho trvající přestávce musíme opět naučit, musíme vyškolit dobré vedoucí, vytvořit technické podmínky apod. Nejdůležitější je však to, že již konečně opět máme zázemí pro danou činnost a že jsme ji zahájili. Dalším kro-

kem ke zlepšení stavu je vznik zcela nového soutěžního družstva, které se skládá z mladých perspektivních členů. Ani zde není ještě vyhráno, ale jejich letošní zájem a snaha vč. tréninkových výsledků svědčí o tom, že pokud družstvo vydrží pohromadě, lze očekávat i dobré výsledky do budoucna.

Uvedené věci, t.j. vznik dětského kolektivu a vznik nového soutěžního družstva ze zcela nových členů, by nebylo možné bez nově vytvořeného zázemí v podobě budovaného hasičského areálu ve „Stanovisku“. Přestože tento areál není zatím zcela dokončen a jeho užitné možnosti jsou ještě omezeny, vytváří dobré podmínky pro práci organizace. Areál je budován na pronajatém obecním pozemku z části svépomocí a z části dodavatelsky ze získaných dotací. Zde je na místě poděkovat Obci Vacenovice a obecnímu zastupitelstvu v čele s paní starostkou za dosavadní přízeň výstavbě areálu i za finanční podporu, která v roce 2008 činila 130.000,-Kč. Že hasiči nesedí s rukama v klíně a nečekají jen na podporu z obce svědčí skutečnost, že pro rok 2008 se nám podařila získat dotace

na areál z rozpočtu Ústředí SH ČMS ve výši 300.000,- Kč. Rozhodující podíl práce v podobě stovek hodin zdarma zde však odvedli naši členové, za což jim jistě patří poděkování. Ke konci roku 2008 je v areálu vybudováno částečné oplocení, klubovna se zázemím, soutěžní dráha se závlahou a se zpevněnou startovní plochou a obslužným domkem, dále přípravná plocha a sklad nářadí. Záměrem organizace je vybudovat víceúčelový areál, který bude sloužit jak na přípravu a tréninky v požárním sportu a pořádání hasičských soutěží pro všechny věkové kategorie, tak i k rekreačnímu sportování, ke kulturně společenskému vyžití apod. Do budoucna zde chceme mimo jiné vybudovat hřiště pro volejbal, plážový volejbal, měl by zde vzniknout dětský koutek a zastřešené prostory pro posezení. Naším zájmem je, aby se areál stal místem pro setkávání občanů Vacenovic při různých sportovních, oddechových a kulturních akcích.

V rámci nového areálu se již v letošním roce konal tradiční XXXI. ročník Memoriálu Mikuláše Bábíka. Vzhledem k tomu, že výstavba nebyla ještě dokončena, nemohli jsme pro letošní rok žádat o zařazení do EXTRALIGY ČR v PÚ, tak jak v letech minulých, byl letošní ročník „pouze“ okresní záležitostí. Přes nepřízeň počasí se soutěž po organizační stránce podařila dobře připravit a byla od hostů z různých míst okresu velmi dobře hodnocena vč. rozestavěného areálu. Na rok 2009 byl „Memoriál Mikuláše Bábíka“ opět zařazen do seriálu EXTRALIGY ČR v PÚ a dá se očekávat, že do Vacenovic zavítají všechny přední týmy z celé republiky. Při posledním hasičském víkend, který byl pořádán v roce 2006 přijelo do Vacenovic téměř 70 soutěžních družstev z 31 okresů

republiky.

Jak již bylo výše uvedeno, hlavním cílem a posláním organizace je sdružovat občany všech věkových kategorií se zájmem o požární ochranu a bezpečnost a vytvářet prostor a podmínky pro jejich zájmovou činnost. Jednak jsou to již zmiňované soutěže v požárním sportu, kterých jsme v roce 2008 odjeli v rámci celé republiky cca 30 a pochopitelně s tím související tréninky, zimní příprava v tělocvičně spojená i s dalším sportovním vyžitím. V neposlední řadě je to také jarní výcvikové soustředění na Vysočině, ale i účast např. na různých zimních turnajích v sálové kopané a pod. Z uvedeného důvodu se výbor organizace SDH Vacenovice obrací na všechny potencionální zájemce o požární sport, ale i o další činnosti naší organizace, aby se kdykoliv přihlásili u kteréhokoliv našeho člena. Každý, kdo v dobrém přichází, bude vítán, ať je mu pět nebo šedesát.

Přes všechny peripetie letošního roku jej ve svém celku hodnotíme

pozitivně. Sice jsme zaznamenali určitý ústup ze sportovní slávy, ale zase se nám podařilo vytvořit kousek pěkného prostoru v obci, získat nové členy a příznivce pro naši činnost a to může být do budoucna více, nežli několik úspěšných soutěží v jedné sezóně.

Když jsem se již dostal k závěrečné, zkrácené rekapitulaci letošního roku, chtěl bych zde při této příležitosti jménem výboru SDH Vacenovice poděkovat všem aktivním členům i nečlenům organizace, kteří se aktivně podíleli v roce 2008 na její činnosti a tím přispěli k dosaženým výsledkům a popřát jim hodně zdaru, osobní i rodinné pohody a hodně trpělivosti a nadšení do další činnosti.

S blížícím se koncem roku přeje výbor SDH ve Vacenovicích svým příznivcům a všem spoluobčanům ve Vacenovicích pohodové prožití zbytku roku, krásné a klidné svátky Vánoční, veselého „Silvestra“ a mnoho zdraví a štěstí do roku 2009.

*Pavel Bábík
za výbor SDH Vacenovice*

Všechny básně byly použity z kroniky písmáka p.Vincence Profoty se souhlasem jeho dcery.

Fotografie na úvodní straně: Větrný mlýn „Větrák“, nejvyšší bod Vacenovice, postaven 1867, zbourán 1942.

Členové redakční rady neodpovídají za obsah, chyby a názory jednotlivých autorů příspěvků.

Redakční rada: Blanka Bábíčková, Metoděj Šťastný, Marta Grufíková, Marcela Tomašovičová Vám přeje radostné a klidné prožití svátků vánočních, v novém roce hodně zdraví a mnoho spokojenosti.

Vacenovské hody 2008

Výstava k 780. výročí první zmínky o obce

ZŠ - Miniolympiáda

Stárek, stárka a hospodáři

Marijánky

DH Vacenovští muzikanti s Moravskými rytíři na Pohansku

Beltine

DH Vacenovjáči

MŠ - poslední zvonění

Pojďme hrát a zpívat

Mužský sbor z Vacenovic

Pojďme hrát a zpívat - host Ing. Juránek Stanislav

Vacenovický zpravodaj vydává Obecní úřad Vacenovice, 696 06 Vacenovice 243.
 Redakční rada: Blanka Bábíčková, Metoděj Šťastný, Marta Grufíková, Marcela Tomašovičová
 Náklad: 500
 Grafická úprava a tisk: Petr Brázda - vydavatelství Břeclav.